

Vlaams
Parlement

ingediend op **715** (2015-2016) – Nr. 5
7 juni 2016 (2015-2016)

Verslag

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Elke Van den Brandt, Griet Coppé en Freya Saeys

over het ontwerp van decreet

houdende de Vlaamse sociale bescherming

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin:

Voorzitter: Bart Van Malderen.

Vaste leden:

Caroline Croo, Danielle Godderis-T'Jonck, Lies Jans, Lorin Parys, Peter Persyn, Tine van der Vloet;
Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
Freya Saeys, Martine Taelman;
Freya Van den Bossche, Bart Van Malderen;
Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Björn Anseeuw, Vera Celis, Cathy Coudyser, Koen Daniëls, Ingeborg De Meulemeester,
Manuela Van Werde;
Sonja Claes, Dirk de Kort, Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
Jo De Ro, Emmily Talpe;
Jan Bertels, Bert Moyaers;
Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Ortwin Depoortere.

Documenten in het dossier:

- 715** (2015-2016) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2 en 3: Amendementen
– Nr. 4: Verslag van de hoorzitting

INHOUD

I. Toelichting door Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	4
1. Inleiding: visie en doelstelling	4
2. Een aantal concrete situaties	4
3. Fasering.....	5
4. Onderdelen	5
5. Basisprincipes.....	6
6. Hoe wordt dat vertaald in dit ontwerp van decreet?	6
7. Opbouw en inhoud van het ontwerp van decreet	7
7.1. Titel 1. Gemeenschappelijke basisbepalingen.....	7
7.2. Titel 2. De zorgverzekering	8
7.3. Titel 3. De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden	8
7.4. Titel 4. Het basisondersteuningsbudget	8
7.5. Titel 5. Wijzigingsbepalingen	8
7.6. Titel 6. Slotbepalingen.....	9
II. Algemene bespreking	9
III. Artikelsgewijze bespreking	18
IV. Stemming over het geheel	22
V. Stemverklaring	22
Gebruikte afkortingen	23
Tekst aangenomen door de commissie.....	24

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het ontwerp van decreet houdende de Vlaamse sociale bescherming tijdens haar vergadering van 26 april en 31 mei 2016.

Tussenin werd op 10 mei 2016 een hoorzitting georganiseerd over dit ontwerp van decreet. Het verslag van die hoorzitting is verspreid als *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 715/4.

De amendementen op dit ontwerp van decreet zijn verspreid als *Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 715/2 en 3.

I. Toelichting door Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

1. Inleiding: visie en doelstelling

Minister *Jo Vandeurzen* licht toe dat in het Vlaamse regeerakkoord ervoor gekozen is om de overgedragen zorgbevoegdheden in het kader van de zesde staats-hervorming op te nemen in een Vlaams verzekeringsmodel dat voortbouwt op de zorgverzekering. Op die manier wordt een soort Vlaamse sociale zekerheid uitgebouwd die de federale sociale zekerheid aanvult.

De Vlaamse sociale bescherming wil personen met een zorgnood aangepaste, kwalitatieve en betaalbare zorg bieden, thuis of in een residentiële context. Het uitgangspunt is het cirkelmodel dat ook gehanteerd wordt in de persoonsvolgende financiering voor personen met een beperking. Mensen worden in hun langdurige zorgnood ondersteund om de regie van hun zorg in eigen handen te houden en hun leven verder te leiden, ingebed in de samenleving, met de steun van familie, vrienden, mantelzorgers en vrijwilligers waar mogelijk, en van professionele en gespecialiseerde zorg waar nodig.

De Vlaamse zorgverzekering, de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden en het basisondersteuningsbudget zijn de drie eerste pijlers die momenteel in het ontwerp van decreet houdende de Vlaamse sociale bescherming worden opgenomen.

Ze hebben met elkaar gemeen dat het gaat om cashvergoedingen, die ook kunnen worden opgenomen door wie nog thuis kan wonen dankzij een combinatie van mantelzorg en al dan niet beperkte professionele zorg. Dankzij die cashvergoedingen kunnen ook personen die hoofdzakelijk een beroep doen op mantelzorg een beperkte financiële vergoeding krijgen voor de meerkosten.

2. Een aantal concrete situaties

Maria is 80 jaar en verblijft nog steeds alleen thuis maar ze kan veel zaken niet meer zelf. Ze heeft een pensioen van 1300 euro in de maand. Dankzij een paar kleine ingrepen in de badkamer kan ze zich nog wel zelf wassen maar de meeste huishoudelijke taken gaan niet meer. Ze kocht een speciaal bed dat het haar mogelijk maakt om gemakkelijker in en uit haar bed te stappen. Vijfmaal in de week komt er gezinszorg. Haar buurvrouw brengt haar geregeld naar de dokter, de kine-sist en de pijnkliniek voor haar behandeling. Maria geeft haar hiervoor een kleine vergoeding. Haar andere buurvrouw brengt haar ook wekelijks naar haar broer in het woonzorgcentrum en haalt haar terug. Soms neemt ze hiervoor ook een taxi. Dankzij hen woont Maria nog steeds in haar huis. Om die zorg te betalen, krijgt ze een tegemoetkoming van de zorgverzekering van 130 euro per maand.

Haar broer Marcel verblijft in het woonzorgcentrum. Hij is erg verward en kan niet meer thuis wonen. Ook hij krijgt van de zorgverzekering 130 euro. Hij heeft een pensioen van 1100 euro en geen andere inkomsten. Hij krijgt een extra tegemoet-

koming voor hulp aan bejaarden van 410 euro per maand. Dankzij die tegemoetkomingen is het woonzorgcentrum, dat een dagprijs vraagt van 1600 euro, voor hem betaalbaar en moet hij niet aankloppen bij het OCMW of bij zijn kinderen.

Bart heeft een ongeval gehad toen hij 27 jaar was. Hij wil graag zelfstandig wonen maar heeft begeleiding nodig. Hij is al een tijdje ingeschreven op de wachtlijst van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Ondertussen wordt hij wel verder geholpen door een dienst gezinszorg en een dienst thuisbegeleiding. Maar de combinatie met eigen bijdragen loopt wel op. Een basisondersteuningsbudget van 300 euro per maand maakt het mogelijk om die thuiszorg voor hem betaalbaar te maken.

De zorg die Bart, Maria en Marcel elke dag nodig hebben, wordt betaalbaar dankzij de Vlaamse sociale bescherming. Ze kunnen die tegemoetkomingen vrij besteden en dat is een goede zaak want hun situatie en de kosten die hieruit voortvloeien, kunnen erg verschillen.

Dit zijn de eerste onderdelen van de Vlaamse sociale bescherming die het voorwerp vormen van dit ontwerp van decreet.

3. Fasering

In de conceptnota betreffende Vlaamse sociale bescherming (VSB), opgenomen als bijlage bij de bespreking van de gedachtewisseling erover (*Parl.St.* VI.Parl. 2015-16, nr. 632/1) en in de vragen om uitleg erover (*Vragen om uitleg* VI.Parl. 2014-15, nrs. 2395, 2438, 2440, 2442 en 2443) zijn de lijnen uitgetekend van waar het beleid naartoe wil. Op 17 juni 2015 en op 12 januari 2016 gaf minister Jo Vandeuren al een toelichting over de stand van zaken. Hij blijft herhalen dat het om een zeer omvattende en ingrijpende operatie gaat. Hij kan niet genoeg benadrukken dat gefaseerd gewerkt moet worden.

Dit ontwerp van decreet is een belangrijke stap in de uitbouw van de Vlaamse sociale bescherming maar zal nog aangevuld worden in een volgende fase. Het verzekeringsmodel waarvoor is gekozen, is er toegepast op de eerste drie onderdelen. Dit verzekeringsmodel dat ook in Brussel wordt toegepast, werd een eerste maal geadviseerd door de Raad van State.

In een volgende fase worden de andere onderdelen (waaronder de financiering van de woonzorgcentra, de mobiliteitshulpmiddelen, de revalidatie, de psychiatrische verpleegtehuizen, de initiatieven beschut wonen en de financiering van de thuiszorg) in de Vlaamse sociale bescherming ondergebracht en wordt de concrete realisatie van doelstellingen en uitgangspunten uitgewerkt.

4. Onderdelen

Dit ontwerp van decreet heeft niet de ambitie om reeds grondig vernieuwde concepten door te drukken. Dat kan ook niet op twee jaar tijd. Het ontwerp van decreet brengt de bestaande tegemoetkomingen samen en stemt ze, waar mogelijk, al af.

Zo wordt de zorgverzekering grotendeels ongewijzigd overgenomen. De opschorting met verlies van rechten wordt geschrapt maar de inwerkingtreding hiervan wordt nader bepaald in een besluit van de Vlaamse Regering. Deze schrapping is immers budgettair niet neutraal. Verder wordt gezorgd voor de decretale basis om de wachttijd in Brussel terug te brengen tot vijf jaar. Dat moet verder worden uitgevoerd bij besluit van de Vlaamse Regering.

De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt eveneens overgenomen en gekoppeld aan het nieuwe Vlaamse verzekeringsmodel waarbij rechten gekoppeld zijn aan de premie van 50 of 25 euro die men jaarlijks betaalt.

Bij die overheveling komt heel wat kijken: een performante applicatie uitbouwen, het personeel overdragen, de regelgeving aanpassen en onderbrengen in het verzekeringsmodel van de Vlaamse sociale bescherming.

De overname van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden is op zich ook niet onbelangrijk. Wallonië kiest daar niet voor. De middelen hiervan zal het investeren in een nieuwe autonomieverzekering, die gekoppeld is aan het gebruik van thuiszorg. De Vlaamse Regering vindt het belangrijk dat ook wie vooral of uitsluitend een beroep doet op mantelzorg of in een woonzorgcentrum verblijft, hiervan kan blijven genieten.

Waar mogelijk worden de bepalingen van de verschillende onderdelen al afgestemd.

Het basisondersteuningsbudget wordt eveneens in dit ontwerp van decreet geïntegreerd. Hierdoor kunnen Vlaamse Brusselaars die nog niet aangesloten zijn bij de Vlaamse sociale bescherming zonder wachttijd aansluiten om onmiddellijk te genieten van het basisondersteuningsbudget, ook al hebben zij een wachttijd opgelopen om te kunnen genieten van de zorgverzekering.

5. Basisprincipes

De inkanteling in de Vlaamse sociale bescherming houdt ook in dat dit ontwerp van decreet vertrekt van een aantal principes die gemeenschappelijk zijn: het realiseren van de regie over de eigen zorg, vereenvoudiging waar mogelijk, naar een meer eenvormige inschaling van zorgnood, het automatisch toekennen van rechten en een loket waar men terecht kan voor alle rechten en dossiers.

6. Hoe wordt dat vertaald in dit ontwerp van decreet?

Er wordt zoveel mogelijk vertrokken van automatische rechtentoekenning nadat de indicatiestelling is gebeurd. De zorgbehoevendheid moet uiteraard eerst zijn vastgesteld.

In de zorgverzekering is er al heel wat gerealiseerd op dat vlak. Zowel de afname van de BEL-schaal voor de gezinszorg, de inschaling voor verhoogde kinderbijslag als de inschaling voor de integratietegemoetkoming stromen automatisch door naar de zorgkassen. In de toekomst, als de inschaling in verschillende zorgsectoren zal gebeuren door de BelRAI-screener, zal in nog meer gevallen de aanvraag automatisch verlopen. Voor wie nog geen inschaling heeft, zal er nog steeds een actieve stap moeten worden gezet. Informeren blijft belangrijk.

Wat de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden betreft, wordt de huidige regeling voor de vaststelling van de zorgbehoevendheid voorlopig behouden. De burger zal rechtstreeks een aanvraag kunnen doen aan de hand van zijn eID maar uiteraard zullen de meesten een beroep doen op hun zorgkas, of zich laten helpen door een dienst maatschappelijk werk of een OCMW om de aanvraag te doen. In deze eerste fase blijft de Vlaamse overheid nog een beroep doen op de inschaling bij de FOD Sociale Zaken omdat binnen Vlaanderen niemand is opgeleid om met de medico-sociale schaal te werken. Bovendien wordt in een latere fase de vervanging van de medico-sociale schaal door de BelRAI-screener in het vooruitzicht gesteld. Hierover loopt een onderzoek bij het onderzoeksinstituut LUCAS van de KU Leuven.

Er is ook al een aantal vereenvoudigingen doorgevoerd. Zo werd de Commissie Sociaal Hulpbetoon geschrapt. Deze commissie had als opdracht advies te verlenen

aan de minister over elke aanvraag tot het verzaken aan de terugvordering van een onverschuldigde betaling in het kader van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Om een zekere eenheid van rechtspraak te garanderen, heeft de commissie een aantal algemene werkingsregels opgesteld. Deze regels zijn in de regelgeving geïntegreerd.

Ten slotte wil niemand dat de burger verloren loopt. Hij wil weten waar hij terecht kan met vragen over zijn rechten en zijn dossier. Zowel voor de zorgverzekering, het basisondersteuningsbudget als de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden kan iedereen vanaf 2017 terecht bij zijn zorgkas, digitaal, fysiek of telefonisch. Dat zal het mogelijk maken om beter op te sporen wie zijn rechten niet uitput. Maar ook de OCMW's en alle eerstelijnsdiensten blijven uiteraard een advies- en informatie-functie vervullen in de sociale bescherming.

7. Opbouw en inhoud van het ontwerp van decreet

Het ontwerp van decreet is opgevat als een kaderdecreet dat een algemeen deel omvat met gemeenschappelijke bepalingen en daarnaast per pijler van de Vlaamse sociale bescherming de specifieke bepalingen die van toepassing zijn op die pijler. De bedoeling is om dit ontwerp van decreet aan te vullen met nieuwe pijlers.

Er is uitgegaan van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, dat eveneens een kaderdecreet was. De Raad van State merkt op dat de Vlaamse Regering ruime delegaties krijgt. Om die reden is een aantal bepalingen toegevoegd, die terecht als essentieel kunnen worden beschouwd en die beter thuishoren in een decreet. Het gaat in essentie om bedragen van tegemoetkomingen en de indexering ervan.

Het ontwerp van decreet is onderverdeeld in zes titels.

7.1. Titel 1. Gemeenschappelijke basisbepalingen

In dit onderdeel wordt naast de definities ook het toepassingsgebied omschreven, waarbij ook de toepassing van het Europees recht wordt geregeld. Daarin wordt ook de toepassing van de Vlaamse sociale bescherming in Brussel geregeld naar analogie met de bestaande regeling voor de zorgverzekering.

De GGC is in Brussel bevoegd voor het uitvoeren van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, zoals blijkt uit de toelichting bij de bijzondere wet tot hervorming der instellingen van 1980. De Raad van State oordeelt echter dat de Vlaamse Gemeenschap eveneens bevoegd is om de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden in Brussel op te nemen in de Vlaamse sociale bescherming. De Raad van State vraagt zich zelfs af of het niet opnemen van deze bevoegdheid voor de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden in Brussel in de Vlaamse sociale bescherming niet leidt tot een discriminatie van bij de Vlaamse sociale bescherming aangesloten inwoners van Brussel. Om die reden wordt het ontwerp van decreet aangepast. Door toepassing van de cumulbepaling zal er echter geen uitbetaling van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden zijn door de zorgkas in Brussel. Aangezien de inwoners van Brussel momenteel reeds een uitbetaling van hun tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden krijgen van de FOD Sociale Zaken in uitvoering van de overgangsregeling, is dat ook logisch. Momenteel doet de GGC immers net zoals Vlaanderen een beroep op de FOD Sociale Zekerheid voor de verdere uitvoering van deze bevoegdheid in Brussel. Dat zal wellicht nog worden verlengd.

Het gemeenschappelijke deel omvat ook de algemene principes en doelstellingen van de Vlaamse sociale bescherming. Voorts wordt het Vlaams Zorgfonds omgevormd tot het Agentschap Vlaamse Sociale Bescherming met een apart raadgevend comité.

De taken van het agentschap worden er omschreven: financiering van de tegemoetkomingen organiseren via de zorgkassen, subsidiëren en financieel responsabiliseren van de zorgkassen en toezicht houden erop, de indicatiestelling organiseren en het reservefonds beheren.

Het nieuwe raadgevend comité zal samengesteld zijn uit vertegenwoordigers van cliënten en mantelzorgers (8), zorgkassen (6), sociale partners (6), voorzieningen en zorgverstrekkers (6) en onafhankelijke deskundigen waaronder ook de voorzitter (6).

Ook de voorwaarden waaraan de zorgkassen moeten voldoen, worden omschreven in dit ontwerp van decreet. Daarin wordt ook een bepaling opgenomen die een financiële responsabilisering mogelijk maakt voor de werkingskosten.

Het algemene deel omvat ook een hoofdstuk met verplichtingen van de gebruiker. Het gaat hier onder meer om de aansluitingsplicht, de bijdragebetaling en ook de sancties hierop. Nieuw hierin is dat de sanctie van opschorting met verlies van rechten niet langer is opgenomen in dit deel. In de overgangsbepalingen, met name artikel 82 en 88, wordt bepaald dat de opheffing van de opschorting met verlies van rechten in het Zorgverzekeringsdecreet van 30 maart 1999 in werking zal treden op een door de Vlaamse Regering te bepalen datum.

7.2. Titel 2. De zorgverzekering

De zorgverzekering wordt zo goed als ongewijzigd overgenomen in dit ontwerp van decreet. Zoals toegelicht is een aantal bepalingen opgenomen in een algemeen deel en niet langer uitsluitend van toepassing op de zorgverzekering.

7.3. Titel 3. De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden

In titel 3 wordt de decretale basis opgenomen voor de uitvoering van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Er worden geen inhoudelijke wijzigingen aangebracht aan de categorieën, de bedragen en de algemene principes van inkomensrelatering. Er zijn vijf categorieën en het bedrag van de tegemoetkoming varieert voor indexering tussen 82 en 549 euro per maand.

7.4. Titel 4. Het basisondersteuningsbudget

Een nieuw onderdeel is het basisondersteuningsbudget, ook al is dat niet helemaal nieuw omdat er reeds een decretale basis is gelegd door het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap (hierna: het decreet van 25 april 2014).

Deze decretale basis laat echter een aantal correcties toe. De opschorting met verlies van rechten wordt niet langer van toepassing op de zorgverzekering. De carenztijd die geldt voor de zorgverzekering wordt evenmin toegepast op het basisondersteuningsbudget. De inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest krijgen de kans om zonder wachttijd aan de sluiten bij de Vlaamse sociale bescherming. Dat betekent dat de eventuele wachttijd die ze hebben opgelopen in de zorgverzekering, niet wordt toegepast op het basisondersteuningsbudget indien ze binnen een door de Vlaamse Regering te bepalen termijn alsnog toetreden.

7.5. Titel 5. Wijzigingsbepalingen

Ten slotte is er een aantal wijzigingsbepalingen om de verwijzingen in andere wetgevingen aan te passen aan dit ontwerp van decreet.

7.6. Titel 6. Slotbepalingen

Een laatste hoofdstuk omvat de decretale basis voor overgangsmaatregelen.

II. Algemene bespreking

Bart Van Malderen herinnert aan de onderhandelingen over de zesde staats-hervorming, waarbij beslist werd voor dit domein 4,2 miljard euro federale middelen over te dragen aan de gemeenschappen. Dat bracht in Vlaanderen het budget Welzijn op hetzelfde niveau als het budget Onderwijs, van oudsher de grootste post in de Vlaamse begroting. Door die overheveling, en dan vooral aan Welzijn, is het Vlaamse budget groter dan de federale begroting, abstractie makend van het gedeelde beheer in de sociale zekerheid. Met dat budget kan heel wat gedaan worden om de grote en groeiende behoeften in Vlaanderen te lenigen. De kranten-artikelen destijds meldden dat Vlaanderen van de wieg tot het rusthuis een geïntegreerd beleid zou kunnen voeren, gebaseerd op zijn eigen visie. Sociale bewegingen pleitten ervoor te zorgen dat die operatie herverdelend zou werken en de armoede zou bestrijden.

Dit ontwerp van decreet staat in schril contrast met de terecht hooggespannen verwachtingen voor een Vlaamse beschermingsbiotoop – nabij, minder medicatiegedreven, solide, performant, goed bestuurd, voldoende kapitaalkrchtig – van wieg tot rusthuis. Toen de oppositie na de toelichting hoorzittingen vroeg, wou mevrouw Coppé niet op dat verzoek ingaan met als argument dat er bijna niets in het ontwerp van decreet staat. Als de meerderheid zo over dit ontwerp van decreet oordeelt, is de oppositie overbodig.

De besprekingen van de conceptnota's hebben pijnlijk duidelijk gemaakt dat onenigheid de meerderheid noodzaakt om ambitieeloos de continuïteit te verzekeren. De meerderheid probeert de continuïteit te garanderen om, zodra er budgettaire marge is, werk te maken van een kader. De ambitie om een gedegen Vlaamse sociale bescherming uit te werken, is weg. Eigenlijk doet het ontwerp van decreet niet meer dan een nieuw decreet aankondigen. Er zijn drie pijlers. Voor twee ervan, de zorgverzekering en het basisondersteuningsbudget, is er al een decreet. Voor de derde pijler, de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, wordt de geldende regeling met inbegrip van bedragen, overgeschreven.

Sp.a is voor een sterke Vlaamse sociale bescherming die aan de goede aspecten van de federale sociale zekerheid de goede Vlaamse inzichten toevoegt, die vernieuwing en ontkokering brengt en bouwt aan een solidairder Vlaanderen. De aanzetten daartoe worden niet voortgezet.

Op de inhoud heeft hij drie grote punten van kritiek. Vooreerst over de manier waarop dit minidecreet wordt gefinancierd, wat de financieringswijze van eventuele latere uitbreidingen bepaalt. Open Vld en N-VA zijn er niet alleen in geslaagd de gebruikersbijdrage forfaitair te houden, maar zelfs, met de verhoging aan het begin van de regeerperiode, de inkomensgerelateerdheid te verzwakken. CD&V mag dan wel claimen het sociale gelaat van de Vlaamse Regering te zijn, het zijn de andere partijen die de lakens uitdelen. Het stoort dat er eigenlijk niets wezenlijks verandert deze regeerperiode behalve dat Open Vld en N-VA ervoor kunnen zorgen dat maatregelen in de toekomst genomen worden op de manier die hen bevalt. De spreker ziet weinig steun voor het compromis van de Vlaamse Regering en stelt vragen bij de duurzaamheid ervan. De minister zal de meubelen redden tot het einde van de regeerperiode maar in 2019 wordt de inboedel misschien verkocht. Een link met het inkomen is wezenlijk om van een solidaire bijdrage, zoals vermeld in het ontwerp van decreet, te kunnen spreken. Hoewel de vraag al beantwoord is, herhaalt Bart Van Malderen formeel of de bijdrage niet betalen

er ooit kan voor zorgen dat gebruikers geen toegang krijgen tot de pijlers. Hij wil expliciet horen dat niemand uitgesloten kan worden van dienstverlening.

Het tweede punt van kritiek is de mate van bescherming. De drie systemen worden bestendigd en er komt een vehikel waardoor er ooit een uitbreiding kan komen. Grote doorbraken zijn er niet. De verkokering of andere uitdagingen die iedereen evident vindt, worden niet aangepakt. De maximumfactuur, ooit in het concept Vlaamse sociale bescherming inbegrepen, is daar jammerlijk uit verdwenen. Het basisondersteuningsbudget is in opstart en zal voor velen tot in de lengte van hun dagen niet meer zijn dan wachtgeld op een effectieve zorggarantie. Het regeringsbeleid heeft ertoe geleid dat de inflatie in België de tweede hoogste is van Europa waardoor de spilindex sneller wordt overschreden. Hoewel de federale regeling gekopieerd wordt, vindt hij de indexering die wel geldt voor de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden niet terug bij het basisondersteuningsbudget. In het decreet van 25 april 2014 wordt het basisondersteuningsbudget evenmin geïndexeerd. Hij kondigt een amendement aan om die vergetelheid te regelen.

Zijn derde punt van kritiek vindt zijn basis in de artikelen 28 en 35, met name de oplossing voor Brussel als antwoord op de kritiek van de Raad van State dat regelingen niet dubbel maar complementair moeten zijn. Vindt de minister het billijk dat een Brusselaar moeilijker toegang vindt tot de Vlaamse sociale bescherming dan eender welke inwoner van de Europese Unie? Hij pleit voor een pragmatische houding. Brusselse voorzieningen moeten een open hulpverleningsopdracht behouden. De carenztijd van tien jaar, zo een Brusselaar zich niet onmiddellijk aansluit, kan naar een minimumwachtermijn van vijf jaar teruggebracht worden als dit past in de beschikbare budgetten. Hij wil het scenario in de twee gevallen kennen. Vanaf welk moment is er budgettaire marge voor vijf jaar?

De spreker is bijzonder gevoelig voor het bereiken van iedereen, ook in grote steden als Brussel. Iets waar de heer Persyn een warm pleidooi voor hield tijdens de hoorzitting. De toetssteen is immers het terugdringen van onderbescherming, wat kan door automatische toekenning van rechten, maar ook door goede informatie, ook van de Brusselaar.

Met zijn kritiek wil Bart Van Malderen niet zeggen dat het ontwerp van decreet slecht is. Sp.a kan zich vinden in de doelstellingen: de automatische toekenning van de rechten, een performant systeem of zorg geven aan wie het nodig heeft. Zelfs de middelen zijn correct, alleen zijn ze te beperkt in hun bereik. Het probleem is de uitvoering. Ten gevolge van onenigheid gaan jaren verloren. Die jaren zijn niet meer in te halen, want maatschappelijke processen als de vergrijzing en de verdunning van het familiale weefsel staan niet stil.

Voor het beheersmodel zijn voorwaarden mogelijk die goed beheer koppelen aan de inbreng van inzichten van het middenveld. Zorgkassen zijn zich ervan bewust dat ze partnerschappen moeten aangaan om het maximale bereik te realiseren.

De SERV merkt op dat het ontwerp van decreet een groot mandaat geeft aan de Vlaamse Regering. Toch is de samenstelling van het raadgevend comité in artikel 14 wel gedetailleerd geregeld. Het zal acht vertegenwoordigers tellen van cliënten, patiënten en mantelzorgers. Welke evenwichtsoefening zit daarachter? Hoe zorgt de minister ervoor dat de drie pijlers vertegenwoordigd zijn? Zo de Vlaamse sociale bescherming ooit uitgebreid wordt tot een echte sociale bescherming, zal het raadgevend comité dan op vergelijkbare wijze samengesteld zijn?

Het unieke loket kan geen enig loket zijn. Ook OCMW's, CAW's en andere instanties kunnen hun taak blijven vervullen. Hij sluit zich tot slot aan bij de oproep van de SAR WGG om bij de verdere invulling van deze regeling die lang zal meegaan, zich niet te laten leiden door politieke beslommingen maar door de reële behoeften

in Vlaanderen, en ze bijvoorbeeld te toetsen op mattheuseffecten. Hij vraagt de minister toe te lichten hoe met de armoedetoets omgesprongen is. Professor Verté van de VUB vraagt ervoor te zorgen dat de regeling volstaat voor het ouder worden in de eigen leefomgeving.

Peter Persyn laat zich er niet toe verleiden om onmiddellijk te reageren op de polemische woorden van de heer Van Malderen. N-VA staat volledig achter het ontwerp van decreet. De partij weet dat de wereld niet ideaal is en er onmogelijk van een wit blad kan worden gestart. Het project is ambitieus en het ontwerp van decreet is een aanzet om de drie eerste pijlers ervan correct in te kantelen. De technische constructies zijn bekend maar hij wil enkele belangrijke aspecten belichten. Die haalt hij uit de hoorzitting die ook N-VA vroeg, vooral om meer duidelijkheid te krijgen over de responsabilisering en de Brusselse situatie. Het mattheuseffect speelt volgens professor Verté niet alleen in Brussel maar ook in Limburg. Hij vraagt bijzondere aandacht voor de kwetsbare groep van 5 tot 15 percent van de bejaarden die niet de rechtmatige zorg krijgt. Automatische rechtentoekenning en digitalisering moeten daartoe bijdragen. Daarnaast kondigt de minister een plan aan om mantelzorgers correct te steunen.

Het ontwerp van decreet bouwt inderdaad voort op de conceptnota's maar de intenties die de heer Van Malderen de meerderheid toedicht, kloppen niet. N-VA heeft vragen gesteld over de rol van de zorgkassen. De kwestie is niet zozeer welk vehikel gebruikt wordt om de budgetten en de taken bij de eindgebruiker te brengen, maar rolvermengingen te vermijden. N-VA zal toezien op de rollenscheiding, en op een objectieve, transparante en neutrale toedeling van zorg na een correcte inschaling. Vraaggestuurdheid, efficiëntie, digitalisering, transparantie en degelijke monitoring zijn andere belangrijke punten. Zijn fractie geeft de Vlaamse Regering het volste vertrouwen en zal het ontwerp van decreet goedkeuren.

Elke Van den Brandt leest in de oorspronkelijke conceptnota dat het de bedoeling was een volledig nieuw huis te bouwen op goede fundamenten. Met het ontwerp van decreet breekt de Vlaamse Regering enkel een deel van een huis af en bouwt er enkele delen aan. Het resultaat is Vlaamse koterij, waarin alle bevoegdheden die overkomen van het federale niveau, geregeld worden zonder visie op de toekomst. Dat ondermijnt de zin van de zo door CD&V bepleitte overheveling van de welzijnsbevoegdheden. Tijdsdruk is een deel van de verklaring. Anderzijds is er ook heel wat tijd onbenut gebleven. Het is bijvoorbeeld al lang duidelijk dat de financiering van de thuiszorg moet worden herbekeken. Dat staat niet los van de Vlaamse sociale bescherming. De vraag is of er ooit een nieuw huis komt en of het verder zal gaan dan behouden wat de meerderheid wenselijk vindt en schrappen wat ze minder wenselijk vindt, zoals de maximumfactuur. Voor Groen blijft het ideale systeem een inkomensgerelateerde bijdrage, zodat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen, en een zorggerelateerde uitkering, zodat wie de meeste zorg nodig heeft de grootste uitkering krijgt. Voorts is de lokale verankering belangrijk.

Het lijvige ontwerp van decreet doet vele vragen rijzen. Hoe zal het bereiken van de doelen gemonitord worden? Hoe hoog de premie, de sociale correctie, de uitkering best zijn en voor welke groepen ze gelden, kan volgens deskundigen enkel bepaald worden met meer gegevens en onderzoek. Zal de minister een monitoringsysteem op poten zetten? Hoe worden de algemenere doelen zoals geïntegreerde zorg en zorgregie concreet gemaakt? Het is onduidelijk hoe ze geobjectiveerd en gemonitord zullen worden. Nochtans zijn dat voorwaarden voor een aangepast financieel model dat zorgaanbieders en zorgkassen stimuleert om kwaliteit te bieden.

Dat de Vlaamse sociale bescherming in Brussel een probleem is, is al langer duidelijk. Het eerste advies van de Raad van State was scherp. Elke Van den Brandt acht het wijs de Raad van State te vragen of de aanpassingen van de minister volstaan.

Wat als de GGC een Brusselse sociale bescherming opzet, daar een bijdrage voor vraagt en de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden analoog organiseert? Om dezelfde tegemoetkomingen te krijgen als de Vlamingen, moeten Brusselaars zich aansluiten bij twee verzekeringen en dus ook een dubbele bijdrage betalen. Wordt het gelijkheidsbeginsel daardoor niet geschonden? Voorts lijkt het logisch dat de premie lager is als Brusselaars minder bescherming genieten dan Vlamingen. Idealiter komt er één systeem van sociale bescherming in Brussel, waarbij de verdeling tussen Brussel en Vlaanderen in de backoffice geregeld wordt en de eindgebruiker daar niets van merkt. De Brusselse en de Vlaamse Regering werken naast elkaar maar overleggen bitter weinig. In de hoorzittingen bleek dat iedereen het wel wil en dat het wezenlijk is, maar dat niemand de zaak trekt. Het zou logisch zijn dat de Brusselse minister-president de trekker is. Anders moet minister Vandeuren het zelf doen. Wordt er overlegd met de VGC? Wat is het stappenplan voor overleg en integratie van de modellen?

Het nieuwe instapmoment voor Brusselaars is een goede zaak, fair voor nieuwe maar ook voor oude aangeslotenen. Wie echter nog geen recht heeft op een basisondersteuningsbudget, heeft geen belang om al aan te sluiten. Wat is de stimulans om eerder aan te sluiten dan 2020? Wat als alle – dus ook de niet-Nederlands-talige – mensen met een handicap die in Brussel wonen, intekenen en het basisondersteuningsbudget van 300 euro per maand krijgen? Voorts vraagt ze of voor kinderen wier ouders niet aangesloten zijn bij de Vlaamse sociale bescherming en dus geen basisondersteuningsbudget krijgen, het niet-discriminatiebeginsel niet geschonden wordt. De visie over zelfregie en persoonsgebonden financiering die in Vlaanderen vrij algemeen is, is niet dominant aan Franstalige zijde, die instellingen wil blijven financieren. Als beide in Brussel gecombineerd worden, bestaat het risico dat de Vlaamse manier van aanbodstimulering daar niet werkt.

Voorts wil Elke Van den Brandt weten hoe een en ander zal verlopen voor de BelRAI klaar is. De BelRAI geeft punten aan de zorgbehoefte, maar brengt vooralsnog de persoonlijke doelen en verwachtingen, en de context van de zorgvrager niet in rekening. De ontwikkelaars zeggen daarenboven dat de BelRAI niet volstaat om de hoogte van de uitkering te bepalen, daarvoor is ook nog een zorgplan nodig. Wat is de visie van de minister? Een goed inschalingsinstrument is immers wezenlijk.

Het unieke loket mag niet het enige zijn. Sinds de eerste conceptnota's zijn er zinvolle bijsturingen. Elk uniek loket moet, zelfs als het gebonden is aan een bepaald type zorgvoorziening, het volledige aanbod kennen en aanbieden. Hoe kan daarover gewaakt worden? De minister deed al enkele ingrepen tegen belangenvermenging, maar die zijn nog te ontoereikend, bijvoorbeeld tussen een zorgkas en bepaalde dienstverlening. Hetzelfde geldt bij erkenningen en inschalingen. De spreker suggereert een onafhankelijke site met een vergelijkend overzicht van de dienstverlening van elke zorgkas.

Freya Saeys is tevreden met het ontwerp van decreet, in het bijzonder met de zorg op maat, zelfregie door de persoonsvolgende financiering, maximale efficiëntie en automatische rechtentoekenning, dat alles in het belang van de persoon en de mantelzorger. Uit de teksten blijkt een zorg voor administratieve eenvoud: zoveel mogelijk digitaliseren, geen dubbele informatie vragen of niet meerdere keren inschalen. Of de BelRAI-screener bruikbaar is voor alle deelaspecten, moet de komende jaren nauwlettend in de gaten worden gehouden. Daarover past ook overleg met het federale niveau. Voor een patiënt is het niet belangrijk welk overheidsniveau zijn zorg financiert, wel dat de screening zo uniform mogelijk is.

De Vlaamse sociale bescherming biedt een extra laag op de sociale zekerheid. Met één loket is het systeem eenvoudiger voor de Vlaming, maar voor de Brusselaar zal het complex zijn. De zesde staatshervorming heeft de persoonsgebonden bevoegdheden inzake gezondheidszorg overgedragen aan de GGC. De Brusselaar

die lid is, kan een beroep doen op de Vlaamse sociale bescherming voor het basisondersteuningsbudget en voor de zorgverzekering, maar niet voor de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden. Naarmate er meer bevoegdheden in de Vlaamse sociale bescherming geïntegreerd worden, zal het nog ingewikkelder worden. Voor de bevoegdheden die niet onder de Vlaamse sociale bescherming in Brussel vallen, zal de GGC een variant moeten creëren. Vlaanderen en Brussel moeten de Vlaamse Brusselaar daar goed over informeren. Dat ze andere diensten krijgen, zal ongetwijfeld invloed hebben op de bijdrage van Vlamingen en Brusselaars.

Het Netwerk tegen Armoede vreest dat de bijdrageverplichting als voorwaarde voor de uitkeringen tot gevolg zal hebben dat heel wat armen uit de boot vallen. Hun voorstel om proactief non-take-up op te sporen, lijkt zinvol. De kinderbijslagkassen zijn goed in het opsporen van gezinnen met een bepaald statuut. In ieder geval is het wijs de impact van de Vlaamse sociale bescherming op de bescherming van mensen in armoede te volgen.

Griet Coppé verklaart zich tevreden met het ontwerp van decreet dat een belangrijk aspect van het CD&V-verkiezingsprogramma en het Vlaamse regeerakkoord uitvoert. Dat de Vlaamse Regering het pad van de geleidelijkheid bewandelt door alvast de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, het basisondersteuningsbudget en de zorgverzekering te regelen, is volgens haar een goede zaak. De Vlaamse sociale bescherming vertrekt niet van een wit blad. CD&V heeft altijd een voortrekkersrol gespeeld, beginnend in 1999 met de Vlaamse zorgverzekering. Onderzoek van professor Pacolet heeft uitgewezen dat daardoor de bestaansonzekerheid van vooral zwaar zorgbehoevendenden aanzienlijk gedaald is van 52 percent tot 38 percent.

Groeperen van tegemoetkomingen voor een identiek sociaal risico, is niet vrijblijvend en kan een aanzet zijn voor de integratie van de cashtegemoetkomingen. Dat hangt samen met het algemene principe dat de Vlaamse sociale bescherming een volksverzekering is. Dat het een verzekering is, legt voorwaarden op aan de verdere ontwikkeling ervan. CD&V is niet gewonnen voor een systeem dat exclusief draait op het overheidsapparaat, maar evenmin van het volledig op de markt gooien van publieke sociale bescherming. Het lid somt de taken van de zorgkas op en concludeert dat van die zorgkassen transparantie verwacht wordt. Het Agentschap Vlaamse Sociale Bescherming, de rechtsopvolger van het Vlaams Zorgfonds, krijgt de decretale opdracht om subsidies te verstrekken aan de zorgkassen op een objectieve en transparante wijze met aandacht voor efficiëntie en het zorgvuldig beheer van de publieke middelen.

Ook CD&V staat achter het unieke loket en de automatische rechtentoekenning. Ze dringt aan op een goede en snelle operationalisering. Een bijzonder aandachtspunt is de vaststelling van ernstig en langdurig verminderd zelfzorgvermogen. Het ontwerp van decreet beoogt een objectieve, uniforme en laagdrempelige beoordeling van de zorgnood. Hopelijk dient zich met de BelRAI een gevalideerd instrument aan, dat ook de vertaalslag naar de financiering mogelijk maakt. Door de vernuftige algoritmen erachter leent het instrument zich volgens professor Declercq minder tot onder- en overscoren. Het proefproject in Dendermonde zal uitwijzen of de BelRAI-screener een goed instrument is om de zorg te categoriseren.

Het ontwerp van decreet spreekt zich niet uit over de verhouding tussen de bijdragen en de algemene middelen. Die moet echter zo zijn dat ze het verzekeringskarakter van de bescherming weerspiegelt.

Haar uitspraak dat er amper iets in het ontwerp staat, is uit zijn context gerukt. Ze vroeg zich af of er in deze eerste fase al hoorzittingen nodig waren. CD&V zal het ontwerp van decreet met graagte steunen.

Minister *Jo Vandeurzen* heeft voor de hoorzittingen al gezegd dat het ontwerp van decreet tot doel heeft de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden te regelen en de basisprincipes van de Vlaamse sociale bescherming vast te leggen zoals ze al in de decretale basis van de zorgverzekering en de persoonsvolgende financiering staan. Uiteraard is de minister zich ervan bewust dat er nog een ruimer decreet moet volgen. Daarvoor is er inderdaad bijkomend wetenschappelijk onderzoek nodig, meteen de reden waarom ondanks de afslanking van de steunpunten het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin beslist heeft tot een oproep voor een nieuw steunpunt dat zich buigt over de wetenschappelijke onderbouwing van dat grote decreet. De vragen over een correcte behoefteraming, over de aanvulling van BelRAI met de sociale context, over het nut van de BelRAI-screener of over de monitoring zijn terecht, maar kunnen niet beantwoord worden zonder wetenschappelijk onderzoek. Ondertussen is het contract voor het steunpunt gegund. Binnenkort starten de gesprekken over welke onderzoeken er op korte en middellange termijn moeten gebeuren. Het voordeel is dat het beleid snel onderzoeken kan bestellen. Er is een interne eerste lijst van de evidente onderzoeksopdrachten. Het steunpunt zal zich niet buigen over juridische kwesties.

Voorts heeft de minister juridisch advies gevraagd over de Brusselse situatie. Naarmate de sociale bescherming uitbreiding kent, zullen de problemen complexer worden en zal er overleg nodig zijn met de bevoegden voor het Brusselse grondgebied. Als niet duidelijk is hoe elkeen zijn bevoegdheden in Brussel invult, is afstemming onmogelijk. Daar is iedereen mee bezig, en daardoor is de tijd stilaan rijp voor intenser overleg. De minister is het ermee eens dat de gebruiker niets mag merken van de bevoegdheidsverdeling, die in de backoffice geregeld moet worden.

Hij verwacht geen toeloop van mensen die recht hebben op een basisondersteuningsbudget. De eerste groepen die recht hebben op een basisondersteuningsbudget zijn wat de minister gesloten groepen noemt. Zelfs als er wat extra gegadigden zijn, zal dat volgens berekeningen geen probleem vormen. Dat ze een premie moeten betalen en zich als lid van de Vlaamse Gemeenschap moeten bekennen, houdt een stormloop tegen. Er zal campagne gevoerd worden om de aansluitmogelijkheden bij de Vlaamse sociale bescherming in beeld te brengen. Het ontwerp van decreet bepaalt dat de wachttijd verkort kan worden.

Eens de GGC bepaald heeft hoe ze de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden zal regelen, zal Vlaanderen zijn positie moeten bekijken en eventueel aanpassingen doorvoeren. Voorlopig komt het ontwerp van decreet tegemoet aan de opmerkingen van de Raad van State, en is het, vanuit het oogpunt van goed bestuur, logisch en rechtmatig. Twee keer een recht creëren is geen goede zaak. Bovendien is het budget voor de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden in Brussel volgens de Financieringswet toegewezen aan de GGC.

Omdat het ontwerp van decreet nog niet alles regelt, is de kritiek dat de ambitie te laag is en dat de Vlaamse Regering niet verder wil gaan dan het medische model, niet juist. Ook indexering wordt thans niet besproken. Het ontwerp van decreet neemt gewoon de geldende regeling over. Die werkwijze ligt al vast van bij het begin van de regeerperiode en is in elk beleidsdocument herhaald: de continuïteit verzekeren maar toch ook de basis leggen zodat de verdere regeling kan geschieden volgens de vastgelegde principes. Minstens enkele elementen van de forfaitaire bijdrage zijn de sp.a bekend van toen die partij aan de regeling meewerkte.

De premie is forfaitair maar beperkt. Bij wat het Netwerk tegen Armoede zegt, valt wel wat op te merken. Vooreerst is de premie gedifferentieerd, namelijk slechts de helft voor mensen met een verhoogde tegemoetkoming. Onbetaalde premies zullen afgetrokken worden van de tegemoetkoming. De betrokkene verliest zijn rechten niet. Het basisondersteuningsbudget kent al een automatische rechtentoekenning.

Bij de zorgverzekering is dat al gedeeltelijk, namelijk als het recht ontstaat door een inschaling van een dienst gezinszorg, een integratietegemoetkomingsattest of verhoogde kinderbijslag.

De taken van de zorgkassen veranderen niet, maar ze worden wel geresponsabiliseerd. Dat betekent dat er indicatoren moeten zijn, maar allicht ook dat de financiering wordt aangepast. De zorgkassen moeten informeren over alle mogelijkheden, maar organiseren geen eigen zorgaanbod of dienstverlening. Ze zijn evenmin bevoegd voor indicatiestellingen. Ze hebben geen therapeutische relatie met de betrokkenen.

Elke Van den Brandt wijst op de linkjes tussen zorgkassen en diensten voor maatschappelijk werk, OCMW-diensten, diensten gezinszorg enzovoort. Ze wil enkel dat de schotten duidelijk zijn zodat belangenvermenging onmogelijk is.

Minister *Jo Vandeuren* zegt dat vele actoren die een therapeutische relatie hebben met de patiënt, indicatiestellingen en inschalingen kunnen doen. Daaraan mag niet getornd worden. De zorgkas beoordeelt wel of de inschaling een effect genereert. Het ontwerp van decreet zal de uitvoerende macht ertoe verplichten initiatieven te nemen voor transparantie en responsabilisering.

Over het basisondersteuningsbudget en het recht op verhoogde kinderbijslag van de Brusselse kinderen heeft de Raad van State geen opmerkingen gemaakt.

Minister *Jo Vandeuren* is het niet eens met de vergelijking tussen dit ontwerp van decreet en de typisch Vlaamse koterij. Dit ontwerp van decreet zorgt voor de basis waarop een aantal bevoegdheden geïntegreerd zal worden. Het zorgt voor administratieve vereenvoudigingen en continuïteit. De stapsgewijze evolutie naar een geïntegreerd decreet waarvan alle facetten de verzekeringslogica moeten volgen, is de beste garantie voor ontkokering.

De cliëntvertegenwoordigers in het raadgevend comité zijn de Vlaamse Ouderenraad, het Vlaams Patiëntenplatform, vertegenwoordigers uit het raadgevend comité van de gehandicaptensector, de minderjarigen, de geestelijke gezondheidszorg en de Gezinsbond.

De vragen over efficiëntie, vereenvoudiging en digitalisering zijn pertinent. Het ontwerp van decreet zal het mogelijk maken daar werk van te maken. Ook de opmerkingen over een omvattende visie zijn terecht, maar door de staatshervorming moet er snel een decretale basis komen om de nieuwe bevoegdheden uit te voeren. Er is geen tijd voor een fundamentele hervorming. Om die reden wordt er in eerste instantie voortgewerkt met de inschalingen waarmee de FOD Sociale Zaken werkt. Voor de BelRAI is bijkomend onderzoek nodig.

Na de lovende reacties van N-VA en Open Vld begint *Bart Van Malderen* zich pas echt zorgen te maken. De debatten over de conceptnota maken duidelijk dat zij, zo er al een volgende stap komt, ervoor zullen zorgen dat die stap geen verschil uitmaakt op het terrein en nadien zonder problemen kan worden teruggedraaid op basis van andere inzichten, zoals vermarkting en privatiseren. Open Vld wil de regie terecht aan de mensen geven, maar welke regie komt er met dit ontwerp van decreet bij? De federale regeling en bedragen van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden worden gekopieerd. Het basisondersteuningsbudget blijft beperkt tot 300 euro voor iedereen, ook voor wie eigenlijk meer nodig heeft en later mogelijks in de hogere cirkels van het model zal terechtkomen. Dat de ambitie van bij het begin laag was, is net het probleem want het is te weinig voor de transitie die wetenschappers al jaren als noodzakelijk zien.

Het grote probleem met BelRAI is dat het een blanco blad is als het gaat om mensen met een handicap. Ook hij vindt dat wat de persoon in kwestie wil doen of kunnen in de schaal ingebracht moet worden.

Hij heeft geen antwoord gekregen op zijn vragen over het indexeren van het basisondersteuningsbudget, noch over het budgettaire omslagpunt waarop de minimumwachttermijn in Brussel van tien naar vijf jaar wordt teruggebracht.

Hij is tevreden dat het debat over functiescheiding en procedures gevoerd wordt. Zorgkassen en andere betrokkenen zijn zelf vragende partij voor duidelijke afspraken en een goede controle. Eens die er zijn, is het debat afgerond. Hij pleit echter voor werkbare regelingen, wat past in de doelstellingen van efficiëntie, regelluwte en automatisering.

Hij is ook content dat de minister bevestigt dat het onderzoek dient te worden voortgezet en dat hij het steunpunt continueert. Hij is tevreden, hoewel afwachtend, dat de minister een juridisch correcte, maar toch pragmatische aanpak wenst voor Brussel, waarbij de zorgbehoevenden centraler staan dan het institutionele kader. Hij had gehoopt dat de formele armoedetoets en de antwoorden daarop toegevoegd zouden worden aan het dossier zodat ze het debat kunnen stofferen.

Een exclusief forfaitaire bijdrage, ook al is het een klein bedrag, is een scheef fundament, waardoor elk verdiep een beetje schever zal komen te staan. Ook de SAR WGG pleit voor proportionaliteit bij uitbreidingen. Er is de opmerking van de heer Persyn tijdens de hoorzitting. Sp.a dient een amendement in dat de Vlaamse Regering de mogelijkheid biedt de bijdrage inkomensgerelateerd te maken. Dat zou de fundamenteën rechtzetten en een rechtvaardig systeem mogelijk maken dat door herverdeling de armoede bestrijdt.

Omdat een tijds kader ontbreekt, maakt *Jan Bertels* zich ongerust dat de opmerking van mevrouw Coppé over de verhouding tussen bijdragen en algemene middelen de start is van een pleidooi voor minder algemene middelen voor de Vlaamse sociale bescherming. Thans worden de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden en het basisondersteuningsbudget integraal, en de zorgverzekering voor een groot deel betaald met algemene middelen.

Elke Van den Brandt vindt het positief dat er een steunpunt komt, maar eigenlijk is dat laat aangezien de conceptnota al van een tijd terug dateert en de regeerperiode al twee jaar bezig is. Ze vraagt het voldoende slagkracht te geven. Zelfs de huidige beperkte omslag vergt al veel energie en de sector moet dat later nog een keer opbrengen, dat is het nadeel van een stapsgewijze aanpak.

Daarnaast is ze tevreden dat de Brusselaar een duidelijk frontoffice krijgt, terwijl de backoffice door de overheid wordt geregeld. Dat vergt nog heel wat politiek en juridisch overleg, dat er zeker tijdig moet komen. Ze zal haar collega's in het Brussels Parlement aanmanen om ook daar de druk op de ketel te houden.

Het is goed dat Brusselaars uitgenodigd worden om deel te nemen aan de Vlaamse sociale bescherming. Om niet misbegrepen te worden, benadrukt ze dat ze het zeker niet stil wil houden uit schrik dat het ontploft. Promotie is integendeel nodig. Ieder jaar zijn er minder Brusselaars aangesloten. Ideaal komt er binnenkort ook voor de Brusselaars een echte sociale bescherming met verplichte aansluiting.

De antwoorden over het type bijdrage stemmen haar niet gerust, daarom heeft ze mee een amendement ingediend voor een gedifferentieerd inkomensgerelateerd systeem. Er zijn twee tarieven, 25 en 50 euro. Omdat er nog geen onderzoek naar gevoerd is, is niet te bepalen wat de drempels zijn voor mensen in armoede, hoeveel ze kunnen betalen en evenmin wat een faire bijdrage is. De tarifiering kan

logischer. Groen heeft een model met tien categorieën uitgewerkt, die de draagkracht en de slagkracht van het systeem verhogen.

Voor de behoefteramingen rekent de minister op het voorbereidende werk van het steunpunt. Hij geeft toe dat de BelRAI niet volledig is, nochtans is dat essentieel. De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden is wel aan de zorg gerelateerd. Dat moet voor Groen ook voor de andere aspecten – zowel de huidige als de toekomstige – van de Vlaamse sociale bescherming. Dat er geen studiewerk gebeurd is, de voorbije twee jaar niet, maar tijdens de vorige regeerperiode evenmin, maakt dat de Vlaamse Regering niet anders kan dan gewoonweg overnemen wat bestaat.

Zorgkassen leveren goed werk. Het is voor hen maar ook voor andere spelers belangrijk dat de scheidingen duidelijk zijn. Het is logisch dat een breed gamma aan zorgverleners kan indiceren. Ze vraagt de minister erover te waken dat ze goed opgeleid zijn en dat ze op een correcte wijze werken.

Inkomensgerelateerde inkomsten en zorggerelateerde uitgaven vindt minister *Jo Vandeurzen* een goede baseline. Dat betekent evenwel dat Groen tegen de maximumfactuur aan de zorgkant is, wat de heer Bertels voorstelt, want dat is inkomensgerelateerde zorgfinanciering. De schaal voor de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden maakt een combinatie tussen zorgafhankelijkheid en inkomen aan de uitgavekant. Wie tegen een inkomensgerelateerde terugbetaling van de zorg is, is tegelijk tegen een maximumfactuur.

Dat de betrokkene de drie forfaitaire uitkeringen zelf kan besteden, is een verregaande vorm van zelfregie.

De heer Van Malderen is ongerust, maar vergeet dat het linkse bestuur van de Franse Gemeenschap de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden heeft afgeschaft. De Vlaamse meerderheid zorgt in eerste instantie voor continuïteit en integratie, maar zo dat een geïntegreerd systeem met automatische rechtentoekenning en afgestemde inschalingen mogelijk wordt. Als de onderzoekers tot één zorgzwaarteschalen komen voor de drie onderdelen, is er een enorme winst geboekt voor de Vlamingen. Het systeem is dan vraaggestuurd en niet, zoals in het zuiden van het land, een bijkomende financiering van de voorzieningen. De minister is daar bijzonder trots op.

Elke Van den Brandt is voorstander van een maximumfactuur en dan vooral voor de thuiszorg. Zorggerelateerd betekent hoe meer zorg, hoe groter de uitkering. Daar een plafond aan stellen, is aan de zorg en niet aan het inkomen gerelateerd.

De minister heeft dan wel gezegd dat de huidige regelingen gewoon overgenomen worden, maar *Bart Van Malderen* wil expliciet horen hoe het zit met de indexering.

In het decreet van 25 april 2014 staat geen indexering. Minister *Jo Vandeurzen* bevestigt dat het basisondersteuningsbudget niet geïndexeerd wordt, zoals dat trouwens ook door sp.a in de vorige regeerperiode is goedgekeurd.

Bart Van Malderen wil het budgettaire omslagpunt kennen voor de kortere minimumwachterperiode in Brussel.

De verschillende inzichten over de organisatie van de zorg zijn net de reden waarom de budgetten met de zesde staatshervorming overgeheveld zijn naar de gemeenschappen. Het zuiden van het land besteedt de middelen inderdaad anders omdat het een andere visie heeft. De spreker zou niet liever hebben dan dat Vlaanderen ook zijn visie realiseert, namelijk een sociale bescherming die een biotoop vormt, vraaggestuurd werkt, weinig schotten kent, nabij, op maat en onder regie van de

patiënt werkt en het welzijn eerder dan medicaliseren centraal stelt. De riemen zijn er, het is zaak ermee te roeien, wat de Vlaamse Regering nog niet doet.

Aan de heer Bertels antwoordt minister *Jo Vandeurzen* dat er in deze regeerperiode geen plannen zijn om te sleutelen aan verhoudingen tussen inkomsten uit bijdragen en uit algemene middelen. Terloops zegt hij dat volgens het amendement van de sp.a de grens afhankelijk is van de financiële draagkracht van de gebruiker, en dus inkomensgerelateerd.

III. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1 tot en met 11

De artikelen 1 tot en met 11 worden zonder opmerkingen met 9 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 12

Amendement nr. 2 van de heer Van Malderen, de dames Van den Bossche en Van den Brandt en de heer Bertels strekt ertoe in paragraaf 1, 2°, tussen het woord "solidaire" en het woord "bijdragen" het woord "inkomensgerelateerde" toe te voegen.

Bart Van Malderen wil de formulering wijzigen zodat de minister en de Vlaamse Regering de mogelijkheid krijgen om de bijdrage inkomensgerelateerd te maken, zoals ook gevraagd door organisaties als Beweging.net en de SAR WGG.

Peter Persyn vindt dat het ontwerp van decreet beide systemen mogelijk maakt. Een bijdrage is een begrip dat zowel de forfaitaire premie als de inkomensgerelateerde inbreng, die trouwens veel hoger ligt, dekt. Nu is de bijdrage al voor meer dan 80 percent inkomensgerelateerd.

Elke Van den Brandt wil het amendement net om de inkomensgerelateerde bijdrage te verplichten en een forfaitaire bijdrage te verbieden.

Peter Persyn begrijpt niet waarom de oppositie de bijdrage verengt tot de premie van 25 of 50 euro, terwijl alle andere inkomsten inkomensgerelateerd zijn.

Elke Van den Brandt begrijpt dat de inkomsten uit de algemene middelen inkomensgerelateerd zijn. Deze regeerperiode is er echter in de zorgverzekering een shift van één derde bijdrage en twee derden algemene middelen naar twee derden bijdrage en één derde algemene middelen. Dat is geen goede zaak. Alles moet voor haar inkomensgerelateerd worden.

Peter Persyn vindt die verhoudingen niet relevant omdat de totale bedragen enorm gestegen zijn.

Elke Van den Brandt zegt dat voor veel mensen 50 euro een wezenlijk bedrag is, wat *Peter Persyn* beaamt.

Jan Bertels wil zeker zijn dat, als de Vlaamse sociale bescherming uitbreidt, de bijdragen inkomensgerelateerd kunnen zijn, zoals sociale verzekeringen doorgaans zijn.

Voor *Peter Persyn* vat het begrip 'solidair' beide vormen, dus ook inkomensgerelateerd. De SAR WGG heeft trouwens gezegd dat het systeem hybride is met een opstap onder de vorm van een premie. Die premie, één of 0,5 euro per week,

geeft toegang tot de andere inkomensgerelateerde tegemoetkomingen die solidair door de samenleving gedragen worden.

Amendement nr. 2 wordt met 3 stemmen tegen 9 niet aangenomen.

Artikel 12 wordt met 10 stemmen tegen 3 aangenomen.

Artikel 13

Artikel 13 wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 14

Amendement nr. 3 van mevrouw Coppé, de heer Persyn, mevrouw Saeys, de heer Parys, mevrouw Schryvers en de heer Anseeuw strekt ertoe in het tweede lid, in punt 3° en punt 5°, het woord "vier" te vervangen door het woord "zes".

Griet Coppé zegt dat het om een materiële fout gaat.

Amendement nr. 3 wordt met 12 stemmen bij 1 onthouding aangenomen.

Het geamendeerde artikel 14 wordt met 10 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 15 tot en met 49

De artikelen 15 tot en met 49 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 50

Amendement nr. 1 van mevrouw Coppé, de heer Persyn, mevrouw Saeys, de heer Parys, mevrouw Schryvers en de heer Anseeuw strekt ertoe het eerste lid te vervangen door:

"Het bedrag van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden varieert volgens de graad van zelfredzaamheid en volgens de categorie waartoe de gebruiker behoort: 1° tot de categorie 1 behoort de gebruiker wiens graad van zelfredzaamheid op 7 of 8 punten wordt vastgesteld. Hij ontvangt een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden gelijk aan een jaarbedrag van 1001,31 euro; 2° tot de categorie 2 behoort de gebruiker wiens graad van zelfredzaamheid op 9 tot 11 punten wordt vastgesteld. Hij ontvangt een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden gelijk aan een jaarbedrag van 3822,25 euro; 3° tot de categorie 3 behoort de gebruiker wiens graad van zelfredzaamheid op 12 tot 14 punten wordt vastgesteld. Hij ontvangt een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden gelijk aan een jaarbedrag van 4647,23 euro; 4° tot de categorie 4 behoort de gebruiker wiens graad van zelfredzaamheid op 15 of 16 punten wordt vastgesteld. Hij ontvangt een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden gelijk aan een jaarbedrag van 5471,98 euro; 5° tot de categorie 5 behoort de gebruiker wiens graad van zelfredzaamheid op ten minste 17 punten wordt vastgesteld. Hij ontvangt een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden gelijk aan een jaarbedrag van 6721,56 euro."

Griet Coppé zegt dat de maximumbedragen van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden worden geïndexeerd. Ze worden aangepast telkens wanneer de spilindex overschreden wordt. Het ontwerp van decreet gaat er op basis van eerdere prognoses vanuit dat de spilindex in 2016 niet wordt overschreden. Volgens de bijgestelde prognoses van het Planbureau zou de spilindex al in mei 2016 worden overschreden.

Met de tekst van het ontwerp van decreet zou dit betekenen dat in juni 2016 op basis van de wet de maximumbedragen voor een tegemoetkoming worden aangepast, maar dat bij de inwerkingtreding in 2017 deze bedragen zouden worden bevroren op het niveau van voor de overschrijding van de spilindex.

Daarom worden de maximale tegemoetkomingen aangepast aan de verwachte overschrijding van de spilindex in 2016. Een overschrijding van de index zorgt enkel voor een aanpassing van de bedragen vanaf de maand na de overschrijding van de index. Bedragen die voor die datum vallen, worden niet geïndexeerd.

Jan Bertels vraagt wat de laatste zin van de toelichting bij het amendement betekent.

Minister *Jo Vandeurzen* antwoordt dat de bedragen jaarbedragen zijn en de indexering enkel geldt voor de maanden na het overschrijden van de spilindex.

Amendement nr. 1 wordt met 10 stemmen bij 3 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 50 wordt met 10 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 51 tot en met 54

De artikelen 51 tot en met 54 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 54/1 (nieuw)

Amendement nr. 4 van de heren Bertels en Van Malderen, mevrouw Van den Bossche en de heer Vandenbroucke strekt ertoe een nieuw artikel 54/1 in te voegen, dat luidt als volgt:

"Art. 54/1. In het Woonzorgdecreet van 13 maart 2009 wordt een artikel 71bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

"Art. 71bis. Met het oog op de financiële toegankelijkheid van de zorg in de woonzorgcentra wordt een systeem van maximumfactuur in de woonzorgcentra ingesteld.

Dit systeem houdt in dat er een grens wordt gesteld aan de persoonlijke bijdragen van de gebruiker. Deze grens is afhankelijk van de financiële draagkracht van de gebruiker.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden om in aanmerking te komen voor die maximumfactuur in de woonzorgcentra en stelt de nadere regels vast. In de mate dat de persoonlijke bijdragen van de gebruiker hoger zijn dan de grens, vermeld in het tweede lid, gebeurt de betaling of terugbetaling ervan ten laste van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap."

Jan Bertels biedt bij amendement de kans om in het huis van de Vlaamse sociale bescherming een kamer bij te bouwen volgens een bestaande techniek. Daarbij komt dat er geld voor is: in 2015 kreeg de minister immers 162 miljoen euro van de federale overheid die hij niet mag of kan gebruiken. Iedereen erkent de problemen met de betaalbaarheid van de rusthuisfacturen, waardoor sommigen de noodzakelijke zorg moeten ontberen of een beroep moeten doen op steun van het OCMW of de familie. Er mogen geen financiële drempels zijn voor woonzorgcentra, ook niet voor verblijf van kortere duur.

De maximumfactuur biedt een oplossing, zij het niet voor alles. Over de rest, onder meer een betere ondersteuning van de mantel- en de thuiszorg, wil sp.a graag de discussie aangaan. Een maximumfactuur vergt een inkomenstoets. Het hoeft geen kostendrijver te zijn als de berekeningen gebeuren op basis van de gemiddelde rusthuisfactuur, niet op luxeverblijven met exuberante dagprijzen. Terloops merkt het lid op dat de minister aan een betere controle op die prijzen werkt. Herentals past deze techniek al toe in het kader van de onderhoudsplicht voor kinderen. Het plafond kan zo ingesteld worden dat het noch een aanzuigefect, noch een kostendrijver is. Gratis is het niet, iedereen blijft betalen, weliswaar volgens zijn inkomen.

Freya Saeys vindt het niet efficiënt de discussie van de begrotingsaanpassing (*Parl. St. VI. Parl. 2015-16, nr. 19/4-J*) te heropenen. *Jan Bertels* neemt aan dat mevrouw Saeys hem het recht niet ontzegt om amendementen in te dienen die ter zake zijn. Hij antwoordt op de argumenten van de vorige discussie, die volgens hem te weerleggen zijn.

Amendement nr. 4 wordt met 3 stemmen tegen 10 niet aangenomen.

Artikel 55

Artikel 55 wordt zonder opmerkingen met 10 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 56

Amendement nr. 5 van de heer Van Malderen, de dames Van den Bossche en Van den Brandt en de heer Bertels strekt ertoe aan paragraaf 2 een tweede lid toe te voegen, dat luidt als volgt:

"Het in het eerste lid vermelde bedrag wordt gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der werknemers, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld."

Bart Van Malderen is tevreden dat de minister duidelijk aangeeft dat het basisondersteuningsbudget niet geïndexeerd wordt. Hij begrijpt de dubbele standaard niet, want de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt wel geïndexeerd. Ongeacht de evolutie van de koopkracht blijft het basisondersteuningsbudget 300 euro. Zo haalt de minister een deel van zijn hervorming van de persoonsvolgende financiering onderuit. Bij elke inflatie zal de persoon met een handicap minder kunnen kopen met zijn 300 euro, en daardoor zal onherroepelijk de druk achter de toegangspoort toenemen. De spreker veronderstelt dat het een vergetelheid is in het oorspronkelijke decreet van 25 april 2014.

Minister *Jo Vandeurzen* neemt de drie uitkeringen als ze zijn over. Hij aanvaardt niet dat een partij die in elke Vlaamse Regering zat die aan de basis lag van het decreet van 25 april 2014 en het heeft goedgekeurd, thans zo tekeer gaat. Wat men als consequent ziet, hangt dus af van de positie: meerderheid of oppositie.

Bart Van Malderen wijst op de nieuwe context: het basisondersteuningsbudget wordt een onderdeel van de Vlaamse sociale bescherming waarvan sommige delen geïndexeerd zijn. Dus is het net een bewijs van consequentie om dat te doen voor alle aspecten.

Griet Coppé wil dat de situatie blijft zoals ze is: de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden was voorheen al geïndexeerd.

Amendement nr. 5 wordt met 3 stemmen tegen 10 niet aangenomen.

Artikel 56 wordt met 10 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

Artikel 57 tot en met 91

De artikelen 57 tot en met 91 worden zonder opmerkingen met 10 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

IV. Stemming over het geheel

Het geamendeerde ontwerp van decreet wordt met 10 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen aangenomen.

V. Stemverklaring

Bart Van Malderen kondigt aan de amendementen opnieuw in te dienen in de plenaire vergadering in de hoop op voortschrijdend inzicht. Hij begrijpt dat er ideologische bezwaren zijn om een solidaire, eerlijkere en inkomensgerelateerde bijdrage te steunen, maar elke mogelijkheid om het basisondersteuningsbudget te indexeren weren, haalt elke geloofwaardigheid uit de hervorming.

Bart VAN MALDEREN,
voorzitter

Elke VAN DEN BRANDT
Griet COPPÉ
Freya SAEYS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

BelRAI	verzamelnaam voor de Belgische vertaling en informatisering van de interRAI-instrumenten
BEL-schaal	basiseerstelijnschaal
CAW	centrum algemeen welzijnswerk
eID	elektronische identiteitskaart
FOD	Federale Overheidsdienst
GGC	Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
KU Leuven	Katholieke Universiteit Leuven
LUCAS	Centrum voor zorgonderzoek en consultancy
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
RAI	Resident Assessment Instrument
SAR WGG	Strategische Adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
VGC	Vlaamse Gemeenschapscommissie (van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest)
VUB	Vrije Universiteit Brussel

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Titel 1. Gemeenschappelijke basisbepalingen

Hoofdstuk 1. Inleidende bepaling

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid, met uitzondering van artikel 60, 64 en 66, die een gewestaangelegenheid betreffen, en artikel 82, dat een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid betreft.

Dit decreet is van toepassing onder voorbehoud van de bepalingen van het Unierecht en van internationale verdragen en protocollen.

Hoofdstuk 2. Definities

Art. 2. In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° agentschap: het Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming, vermeld in artikel 6;
- 2° basisondersteuningsbudget: een bedrag als vermeld in artikel 2, 2°, van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering;
- 3° decreet houdende de persoonsvolgende financiering: het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap;
- 4° erkende zorgkas: een zorgkas, opgericht door een instantie als vermeld in artikel 15 en erkend krachtens artikel 17;
- 5° gebruiker: iedere natuurlijke persoon die een beroep doet of wil doen op de Vlaamse sociale bescherming, vermeld in artikel 4;
- 6° kaderdecreet: het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003;
- 7° mantelzorger: de meerderjarige natuurlijke persoon die niet-beroepsmatig niet-medische hulp- en dienstverlening verstrekt;
- 8° niet-medische hulp- en dienstverlening: de hulp en bijstand verleend door derden aan een persoon met een verminderde zelfredzaamheid in residentieel, semiresidentieel of ambulant verband;
- 9° pijler van de Vlaamse sociale bescherming: een van de verschillende onderdelen van de Vlaamse sociale bescherming, vermeld in artikel 4;
- 10° professionele zorgverlener: de natuurlijke persoon die op een beroepsmatige basis niet-medische hulp- en dienstverlening verstrekt;
- 11° tegemoetkoming: de financiële tegemoetkoming ter uitvoering van titel 2, 3 of 4;
- 12° verminderde zelfredzaamheid: beperking van de mogelijkheden tot zelfzorg. Onder zelfzorg worden de beslissingen en de acties verstaan die een natuurlijke persoon in het dagelijkse leven uitvoert om te voldoen aan zijn basisbehoeften, en de bijbehorende activiteiten. Die activiteiten hebben voornamelijk betrekking op de uitvoering van huishoudelijke activiteiten, het leggen van sociale contacten en de mogelijkheid om zich te ontplooien en zich te oriënteren in tijd en ruimte;

- 13° verordening (EG) nr. 883/04: verordening (EG) nr. 883/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de coördinatie van de sociale zekerheidsstelsels;
- 14° Vlaams Zorgfonds: het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Zorgfonds, opgericht bij het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van het "Vlaams Zorgfonds" tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid en tot wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering;
- 15° vzw Vlaamse Zorgkas: de vzw Vlaamse Zorgkas opgericht door het Vlaams Zorgfonds;
- 16° voorziening: een verzorgingsinstelling of elke andere organisatie die in het kader van het gezondheids- of welzijnsbeleid instaat voor de organisatie of uitvoering van zorg of die instaat voor de toekenning van rechten, met uitzondering van de ziekenfondsen en de zorgkassen;
- 17° wonen: ingeschreven zijn in het bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister, of ingeschreven zijn in het wachtregister voor personen die jonger zijn dan achttien jaar;
- 18° Ziekteverzekeringswet: de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994;
- 19° zorgkas: een erkende zorgkas of de Vlaamse Zorgkas;
- 20° Zorgverzekeringsdecreet: het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering;
- 21° zorgvorm: de wijze waarop de niet-medische hulp- en dienstverlening wordt verstrekt; door of een residentiële zorgvoorziening, een niet-residentiële zorgvoorziening, een professionele zorgverlener of een mantelzorger.

Hoofdstuk 3. Toepassingsgebied

Art. 3. §1. Met behoud van de toepassing van paragraaf 3 valt elke persoon die in het Nederlandse taalgebied woont onder het toepassingsgebied van de Vlaamse sociale bescherming.

Met behoud van de toepassing van paragraaf 3 valt elke persoon die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad woont onder het toepassingsgebied van de Vlaamse sociale bescherming.

Elke persoon als vermeld in het eerste en tweede lid, voor wie, op grond van de aanwijzingsregels van verordening (EG) nr. 883/04, het socialezekerheidsstelsel van een andere lidstaat van de Europese Unie of van een andere staat die partij is bij de Europese Economische Ruimte, van toepassing is, valt niet onder het toepassingsgebied van de Vlaamse sociale bescherming.

§2. Elke persoon die niet in België woont, en voor wie, wegens tewerkstelling in het Nederlandse taalgebied, op grond van de aanwijzingsregels van verordening (EG) nr. 883/04, het socialezekerheidsstelsel van België van toepassing is, valt onder het toepassingsgebied van de Vlaamse sociale bescherming.

Elke persoon die in het Franse of het Duitse taalgebied van België woont, en die gebruikgemaakt heeft van zijn recht op vrij verkeer van werknemers of van de vrijheid van vestiging, zoals gewaarborgd door het Unierecht, en voor wie, wegens tewerkstelling in het Nederlandse taalgebied, op grond van de aanwijzingsregels van verordening (EG) nr. 883/04, het socialezekerheidsstelsel van België van toepassing is, valt onder het toepassingsgebied van de Vlaamse sociale bescherming.

De bepalingen van dit decreet over de personen, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, zijn van overeenkomstige toepassing op het eerste en het tweede lid.

Elke persoon die niet in België woont, en voor wie, wegens tewerkstelling in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, op grond van de aanwijzingsregels van verordening (EG) nr. 883/04, het socialezekerheidsstelsel van België van toepassing is, valt onder het toepassingsgebied van de Vlaamse sociale bescherming.

Elke persoon die in het Franse of het Duitse taalgebied van België woont, en die gebruikgemaakt heeft van zijn recht op vrij verkeer van werknemers of van de vrijheid van vestiging, zoals gewaarborgd door het Unierecht, en voor wie, wegens tewerkstelling in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, op grond van de aanwijzingsregels van verordening (EG) nr. 883/04, het socialezekerheidsstelsel van België van toepassing is, valt onder het toepassingsgebied van de Vlaamse sociale bescherming.

De bepalingen van dit decreet over de personen, vermeld in paragraaf 1, tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing op het vierde en het vijfde lid.

§3. In deze paragraaf wordt verstaan onder wet op de vreemdelingen: de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

In afwijking van paragraaf 1 vallen de volgende personen niet onder het toepassingsgebied van de Vlaamse sociale bescherming:

- 1° de tijdelijk tot verblijf gemachtigde buitenlandse studenten, vermeld in artikel 58 van de wet op de vreemdelingen;
- 2° de familieleden van tijdelijk tot verblijf gemachtigde buitenlandse studenten, vermeld in artikel 10bis van de wet op de vreemdelingen, aan wie ook een tijdelijke machtiging tot verblijf is toegekend;
- 3° de tijdelijk tot verblijf gemachtigde onderzoekers, vermeld in artikel 61/10 van de wet op de vreemdelingen;
- 4° de familieleden van tijdelijk tot verblijf gemachtigde onderzoekers, vermeld in artikel 61/13 van de wet op de vreemdelingen, aan wie ook een tijdelijke machtiging tot verblijf is toegekend.

Hoofdstuk 4. Voorwerp en algemene principes

Art. 4. De Vlaamse sociale bescherming bestaat uit de volgende pijlers:

- 1° de zorgverzekeringstegemoetkoming;
- 2° de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden;
- 3° het basisondersteuningsbudget.

De Vlaamse sociale bescherming is een volksverzekering, waarbij de rechten gekoppeld zijn aan de betaling van een jaarlijkse bijdrage als vermeld in artikel 30.

De Vlaamse sociale bescherming geeft prioriteit aan thuiszorg, preventie en het verhogen van de zelfredzaamheid.

De Vlaamse sociale bescherming heeft volgende doelstellingen:

- 1° een versterking van de cliënt door de zorgbehoevenden zoveel mogelijk de regie te laten behouden over de eigen zorg;
- 2° vraaggestuurde zorg op maat realiseren door maximaal in te zetten op persoonsvolgende financiering;
- 3° het realiseren van efficiëntiewinsten en transparantie voor de burger door de vereenvoudiging, digitalisering en integratie van verschillende tegemoetkomingen met het oog op een meer gestroomlijnde toegang tot rechten op tegemoetkomingen en zorg;
- 4° een objectieve, uniforme en laagdrempelige beoordeling van de zorgnood;
- 5° het vermijden van verschillende inschalingen voor dezelfde persoon;

6° een toegang tot één loket voor alle vragen over dossier en rechten bij de zorgkas voor wat de tegemoetkomingen in het kader van de Vlaamse sociale bescherming betreft.

Art. 5. De tegemoetkomingen van de Vlaamse sociale bescherming worden automatisch toegekend, tenzij dat onmogelijk is. In dat laatste geval kan de Vlaamse Regering bepalen dat de tegemoetkoming op aanvraag wordt toegekend.

Hoofdstuk 5. Organisatie van de Vlaamse sociale bescherming

Afdeling 1. Het Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming

Onderafdeling 1. Omvorming van het Vlaams Zorgfonds

Art. 6. Het Vlaams Zorgfonds wordt van rechtswege omgevormd tot het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming.

De Vlaamse Regering bepaalt tot welk homogeen beleidsdomein het agentschap behoort en kan een afwijking toestaan van het principe van de operationele autonomie, vermeld in artikel 10, §1, van het kaderdecreet.

De bepalingen van het kaderdecreet zijn van toepassing op het agentschap, met uitzondering van artikel 4, §2, eerste lid, 1°, artikel 6, §3, en artikel 24 en 25.

Onderafdeling 2. Missie en taken

Art. 7. Het agentschap heeft als missie een actief beleid te voeren dat gericht is op het bevorderen van de zelfredzaamheid, rekening houdend met de noden en de eigen regie van de gebruiker en van zijn kansen om volwaardig deel te nemen aan de samenleving.

Het agentschap beoogt de financiële toegankelijkheid van zorg te waarborgen en streeft naar de beheersing van de overheidsuitgaven op lange termijn.

Het agentschap neemt bij de uitvoering van zijn missie het recht op een menswaardig leven en maatschappelijke ontplooiing, vermeld in artikel 23 van de Grondwet, als uitgangspunt.

Art. 8. De kerntaak van het agentschap omvat:

- 1° zorgen voor de huidige en toekomstige financiering van de tegemoetkomingen die toegekend zijn op basis van de Vlaamse sociale bescherming;
- 2° financieel responsabiliseren van en toezicht houden op de zorgkassen, met behoud van de toepassing van de controle door de Nationale Bank van België, de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (FSMA) en de Controledienst der ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen;
- 3° de diagnose van de zorgbehoefte en de vaststelling van de verminderde zelfredzaamheid organiseren op een uniforme, objectieve en kwaliteitsvolle manier;
- 4° subsidies verstrekken aan de zorgkassen op een objectieve en transparante wijze en met aandacht voor het efficiënt en zorgvuldig beheer van de publieke middelen;
- 5° financiële reserves aanleggen en beheren met het oog op de dekking van toekomstige uitgavenverplichtingen.

Art. 9. Binnen het kader van de missie en de taken van het agentschap kan de Vlaamse Regering specifieke taken aan het agentschap toewijzen.

Art. 10. Het agentschap voert de taken, vermeld in artikel 8 en 9, voor de doelgroep uit, in samenhang met het door de Vlaamse Gemeenschap gevoerde welzijns- en gezondheidsbeleid.

Onderafdeling 3. Bestuur en werking

Art. 11. De Vlaamse Regering regelt de werking en het beheer van het agentschap. In afwijking van artikel 6, §3, van het kaderdecreet kan ze het hoofd van een intern verzelfstandigd agentschap van het beleidsdomein met de algemene leiding, de werking en de vertegenwoordiging van het agentschap belasten. In voorkomend geval zal het ondernemingsplan, vermeld in artikel 5/1 van het kaderdecreet, deel uitmaken van het ondernemingsplan van het intern verzelfstandigd agentschap dat het agentschap beheert.

Onderafdeling 4. Financiering en reservefonds

Art. 12. §1. De middelen waarover het agentschap beschikt zijn:

- 1° dotaties;
- 2° solidaire bijdragen van de personen aangesloten bij de zorgkassen;
- 3° inkomsten uit beleggingen van het reservefonds, vermeld in artikel 13;
- 4° schenkingen en legaten;
- 5° alle andere middelen die nuttig zijn in het kader van de doelstelling van het agentschap en die ingevolge wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen aan het agentschap toekomen.

Het agentschap kan schenkingen of legaten aanvaarden.

§2. De dotaties, vermeld in paragraaf 1, 1°, worden elk jaar uitbetaald vóór een datum die bepaald wordt door de Vlaamse Regering. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de uitbetaling van de dotaties.

De dotaties, vermeld in paragraaf 1, 1°, worden voor elk begrotingsjaar berekend op basis van een aantal parameters, waaronder:

- 1° het aantal en de som van de uitgaven die tijdens het voorgaande jaar zijn toegekend, en de verwachte evolutie van de uitgaven;
- 2° de omvang van de bijdragen, vermeld in paragraaf 1, 2°;
- 3° de middelen en de inkomsten uit beleggingen van het reservefonds, vermeld in paragraaf 1, 3°;
- 4° de beschikbare budgettaire marges voor het begrotingsjaar.

§3. De omvang van de uitgaven, vermeld in paragraaf 2, tweede lid, 1°, wordt berekend op basis van een aantal parameters waaronder:

- 1° het aantal gebruikers;
- 2° het profiel van de gebruikers inzake de ernst en de duur van de verminderde zelfredzaamheid;
- 3° het gezinsinkomen van de gebruikers, als het gaat om de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, vermeld in titel 3;
- 4° de gezinssamenstelling van de gebruiker, als het gaat om de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, vermeld in titel 3;
- 5° de werkingskosten.

De omvang van de bijdragen, vermeld in paragraaf 1, 2°, wordt berekend op basis van een aantal parameters waaronder:

- 1° het aantal leden;
- 2° het aantal leden met recht op een verhoogde tegemoetkoming in de ziekteverzekering, vermeld in artikel 37, §19, van de Ziekteverzekeringwet.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor het beheer van de inkomsten uit beleggingen, vermeld in paragraaf 1, 3°.

De middelen kunnen worden aangewend in een systeem van kapitalisatie, in een systeem van repartitie of in een gemengd systeem van kapitalisatie en repartitie. Daarbij kan ook een onderscheid gemaakt worden per pijler van de Vlaamse sociale bescherming.

Art. 13. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om voor de tegemoetkoming zorgverzekering, vermeld in artikel 4, eerste lid, 1°, een reservefonds aan te leggen op het niveau van het agentschap.

De middelen in een reservefonds mogen worden aangewend om de dekking van de tegemoetkomingen van de zorgverzekering te vrijwaren.

De aanvulling van het reservefonds is afhankelijk van een machtiging door het Vlaams Parlement in de jaarlijkse begroting. Die machtiging tot aanvulling kan alleen betrekking hebben op het deel van de uitgavenkredieten die in de begroting aan het agentschap worden toegekend voor de Vlaamse sociale bescherming en die in het begrotingsjaar zelf niet worden aangewend.

Onderafdeling 5. Raadgevend comité

Art. 14. Bij het agentschap wordt een raadgevend comité opgericht dat advies verstrekt op verzoek van het hoofd van het agentschap. Het raadgevend comité verstrekt ook op eigen initiatief advies over alle aangelegenheden die van belang zijn voor de taken van het agentschap.

Het raadgevend comité is samengesteld uit een vertegenwoordiging van de volgende maatschappelijke geledingen van het beleidsveld:

- 1° acht vertegenwoordigers van de cliënten, de patiënten en de mantelzorgers;
- 2° zes vertegenwoordigers van de zorgkassen;
- 3° zes vertegenwoordigers van de Vlaamse sociale partners;
- 4° zes vertegenwoordigers van de voorzieningen en de zorgverstrekkers;
- 5° zes onafhankelijke deskundigen met een bijzondere bekwaamheid op het vlak van sociale bescherming.

De voorzitter wordt benoemd uit een van de onafhankelijke deskundigen met een bijzondere bekwaamheid op het vlak van sociale bescherming.

De voorzitter, de vertegenwoordigers en de onafhankelijke deskundigen worden benoemd door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels voor de samenstelling van het raadgevend comité vast, en kan voor de leden ervan een vergoeding bepalen. De leden worden door de Vlaamse Regering voor een periode van vijf jaar benoemd.

Het raadgevend comité stelt een huishoudelijk reglement op en legt het ter goedkeuring voor aan de Vlaamse Regering. Het reglement stelt de praktische werking vast, de deontologie, de informatie- en rapporteringsopdracht van het comité, en de aard van de dossiers en rapporten die aan het raadgevend comité worden voorgelegd.

Afdeling 2. De zorgkassen

Onderafdeling 1. Erkende zorgkassen

Art. 15. Om erkend te worden moet een zorgkas door de volgende instanties zijn opgericht:

- 1° ziekenfondsen, landsbonden van ziekenfondsen en maatschappijen van onderlinge bijstand, onderworpen aan de wet van 6 augustus 1990 betreffende de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen, die actief zijn in het hele territorium van het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 2° de Kas der Geneeskundige Verzorging, vermeld in artikel 6 van de Ziekteverzekeringswet;
- 3° verzekeringsondernemingen die vallen onder de toepassing van de wet van [...] op het statuut van en het toezicht op de verzekerings- of herverzekeringsondernemingen, en die actief zijn in het hele territorium van het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De Vlaamse Regering bepaalt wat wordt verstaan onder “actief zijn in het hele territorium van het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad”.

Art. 16. Om erkend te kunnen worden, moet een zorgkas aan de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° opgericht worden als een privaatrechtelijke rechtspersoon die zijn opdrachten zonder winstoogmerk uitvoert en die ten aanzien van de instanties, vermeld in artikel 15, en ten aanzien van het agentschap volledig gescheiden wordt beheerd op het gebied van boekhouding en financiële middelen. De zorgkas verantwoordt de wijze waarop de middelen, waaronder ook personeelsmiddelen, worden ingezet en biedt volledige transparantie over het personeelsbestand en de personeelsinzet. De Vlaamse Regering kan hiertoe nadere regels bepalen;
- 2° wegens haar organisatie beschouwd worden als uitsluitend behorend tot de Vlaamse Gemeenschap;
- 3° elk verzoek tot aansluiting overeenkomstig artikel 29 aanvaarden, tenzij een wettelijke of decretale bepaling dat verhindert;
- 4° elke aanvraag die geldig ingediend wordt, behandelen op de wijze die vastgesteld is in dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan, en een totaalverbod op risicoselectie in acht nemen;
- 5° geen andere activiteiten ontplooien dan de activiteiten, vermeld in artikel 19, tenzij die nauw samenhangen met de activiteiten in het kader van de Vlaamse sociale bescherming;
- 6° noch rechtstreeks, noch zijdelings andere verzekeringen, tegemoetkomingen of voordelen aanbieden of toekennen die gekoppeld zijn aan de aansluiting, vermeld in artikel 29, of aan de tegemoetkomingen in het kader van de Vlaamse sociale bescherming;
- 7° instaan voor de uitvoering van de tegemoetkomingen in alle pijlers van de Vlaamse sociale bescherming, vermeld in artikel 4.

De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor de toekenning, weigering, eventuele verlenging, schorsing en intrekking van de erkenning. De Vlaamse Regering regelt de duur van de erkenning.

Art. 17. De Vlaamse Regering erkent de zorgkas.

De zorgkassen die erkend zijn ter uitvoering van het Zorgverzekeringsdecreet, worden van rechtswege omgevormd tot en erkend als zorgkassen in het kader van dit decreet.

Onderafdeling 2. De Vlaamse Zorgkas

Art. 18. §1. De vzw Vlaamse Zorgkas wordt van rechtswege ingesteld als zorgkas in de zin van dit decreet.

§2. De algemene vergadering van de Vlaamse Zorgkas telt ten minste vijf effectieve leden. De statuten van de Vlaamse Zorgkas regelen de aanwijzing van de effectieve leden. De effectieve leden zijn vertegenwoordiger van de Vlaamse administratie, van een Vlaamse minister of van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

De statuten van de Vlaamse Zorgkas regelen de werking van de algemene vergadering.

§3. De Vlaamse Zorgkas wordt bestuurd door haar raad van bestuur. Behoudens de bevoegdheden die de wet of de statuten uitdrukkelijk voorbehouden aan de algemene vergadering, beschikt de raad van bestuur over de meest uitgebreide bevoegdheden. Hij kan alle daden van bestuur en beschikking stellen die noodzakelijk zijn om het maatschappelijk doel te bereiken. De raad van bestuur oefent zijn bevoegdheden uit als college. Hij kan een of meer daden van bestuur of beschikking delegeren aan de voorzitter of een ander lid van de raad van bestuur.

De werking en de samenstelling van de raad van bestuur worden geregeld door de statuten van de Vlaamse Zorgkas.

§4. De statuten van de Vlaamse Zorgkas regelen het dagelijks bestuur.

§5. Een bedrijfsrevisor wordt benoemd als commissaris. Die oefent het toezicht uit op de Vlaamse Zorgkas. De statuten van de Vlaamse Zorgkas regelen de benoeming, het ontslag en de taken van de bedrijfsrevisor.

§6. De Vlaamse Regering wordt gemachtigd om personeel ter beschikking te stellen voor de Vlaamse Zorgkas.

Onderafdeling 3. Opdrachten

Art. 19. Een zorgkas heeft de volgende opdrachten:

- 1° de zorgkas treedt op als uniek loket voor alle vragen over dossiers en rechten met betrekking tot de Vlaamse sociale bescherming;
- 2° ze onderzoekt de aanvragen en beslist over de tegemoetkomingen overeenkomstig de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten;
- 3° ze staat in voor de uitvoering van de tegemoetkomingen overeenkomstig de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten;
- 4° ze registreert de gegevens over de aansluitingen, de aanvragen en de tegemoetkomingen en rapporteert aan het agentschap;
- 5° ze int, zoals bepaald in artikel 30, de bijdragen van de aangeslotenen;
- 6° ze beheert in voorkomend geval, zoals bepaald in artikel 23, haar financiële reserves.

De kerntaak van de Vlaamse Zorgkas is de ambtshalve aansluiting. Ze fungeert als hulpkas voor wie verplicht moet aansluiten en dit niet binnen de in artikel 29 voorziene termijn heeft gedaan.

De Vlaamse Regering bepaalt eenvormige regels voor de controle op en de werking, de organisatie, de financiële responsabilisering en het beheer van de zorgkassen.

Art. 20. De zorgkas kan uit eigen beweging alle ontbrekende inlichtingen verzamelen om de rechten van de gebruiker te kunnen beoordelen. De zorgkas kan daarbij bijkomende onderzoeken verrichten of laten verrichten, en bepaalde ontbrekende inlichtingen opvragen bij de gebruiker zelf of zijn vertegenwoordiger. De zorgkas kan de gebruiker of zijn vertegenwoordiger alleen inschakelen als ze de ontbrekende inlichtingen niet op een andere manier kan verkrijgen, met respect voor de regelgeving voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

De Vlaamse Regering bepaalt binnen welke termijnen de gebruiker of zijn vertegenwoordiger op straffe van verval van het recht, een antwoord moet verstrekken of zijn medewerking moet verlenen.

Art. 21. De beslissingen van de zorgkas over het dossier van de gebruiker zijn gemotiveerd en worden ter kennis gebracht van de gebruiker met vermelding van de beroepsmogelijkheden en de voorwaarden van het beroep.

De termijn voor de indiening van het beroep start pas als de beroepsmogelijkheden en de voorwaarden van het beroep zijn vermeld.

Onderafdeling 4. Subsidie

Art. 22. Een zorgkas ontvangt jaarlijks en per pijler van de Vlaamse sociale bescherming een subsidie die door het agentschap wordt vastgesteld op basis van:
1° de som van de effectieve tegemoetkomingen in het raam van dit decreet;
2° een forfaitair bedrag ter dekking van de administratieve kosten, aan de hand van door de Vlaamse Regering te bepalen criteria.

Een zorgkas is verantwoordelijk voor het financiële evenwicht tussen haar inkomsten en uitgaven.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden voor de vaststelling en uitbetaling van de subsidies en van het financiële evenwicht. Deze hebben betrekking op transparantie, financiële responsabilisering en kwaliteitsvolle dienstverlening.

De Vlaamse Regering kan voorwaarden bepalen voor de terugvordering van de subsidies die afwijken van of aanvullend zijn op hetgeen bepaald wordt ter uitvoering van artikel 57 van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof.

Art. 23. De Vlaamse Regering kan de zorgkassen belasten met het financiële beheer van reserves volgens de door haar te bepalen regels.

Afdeling 3. Toezicht

Art. 24. Het toezicht op de tegemoetkomingen in het kader van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan en op de uitvoering ervan door de zorgkassen wordt georganiseerd door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens de zorgkassen ter beschikking moeten stellen van de instanties die belast zijn met het toezicht en van het agentschap met het oog op de evidencebased beleidsvoering en regelt de vormvereisten daarvan.

Art. 25. De zorgkassen leggen jaarlijks een boekhoudkundig verslag van alle verrichtingen voor aan het agentschap volgens de vormvereisten die de Vlaamse Regering bepaalt.

Art. 26. De Vlaamse Regering legt jaarlijks en uiterlijk op 31 oktober de begroting van het agentschap voor het volgende jaar aan het Vlaams Parlement voor.

Art. 27. De Vlaamse Regering brengt jaarlijks voor 30 september aan het Vlaams Parlement omstandig verslag uit over de inkomsten en uitgaven en de werking van het agentschap tijdens het afgelopen begrotingsjaar.

Hoofdstuk 6. Verplichtingen voor de gebruiker

Afdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 28. §1. Om aanspraak te kunnen maken op de rechten in het kader van dit decreet, moet de gebruiker:

- 1° aangesloten zijn bij een zorgkas overeenkomstig de bepalingen van artikel 29;
- 2° op het ogenblik van de uitvoering van de tegemoetkoming legaal verblijven in een lidstaat van de Europese Unie of in een krachtens verordening (EG) nr. 883/04 gelijkgestelde staat die partij is bij de Europese Economische Ruimte;
- 3° beantwoorden aan de toepassingsvoorwaarden van de betreffende pijler van de Vlaamse sociale bescherming;
- 4° gedurende ten minste vijf jaar, voorafgaand aan de opening van het recht op tegemoetkoming overeenkomstig dit decreet, ononderbroken in het Nederlandse taalgebied of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wonen of ononderbroken sociaal verzekerd zijn in de lidstaten van de Europese Unie of in de staten die partij zijn bij de Europese Economische Ruimte. Voor kinderen tot de leeftijd van achttien jaar geldt die voorwaarde niet, voor de hele duur van de uitvoering van de tegemoetkomingen en voor de duur van de eventuele verlenging ervan.

Met behoud van de toepassing van de bepalingen van het eerste lid moet de gebruiker die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad woont, en die, vanaf het ogenblik dat hij zich kon aansluiten, zich niet heeft aangesloten bij een zorgkas binnen een door de Vlaamse Regering te bepalen termijn, gedurende ten minste tien jaar, voorafgaand aan de opening van het recht op de tegemoetkoming overeenkomstig dit decreet, ononderbroken aangesloten zijn bij een zorgkas of sociaal verzekerd zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie dan België of in een andere staat dan België, die partij is bij de Europese Economische Ruimte. De Vlaamse Regering kan de minimumtermijn van tien jaar aanpassen naar een minimumtermijn van vijf jaar als dit past binnen de beschikbare budgetten.

De termijn van ononderbroken aansluiting, vermeld in het tweede lid, wordt, ook na een verhuizing of onderbreking van de aansluiting, toegepast, als de gebruiker op de datum van de opening van het recht op de tegemoetkoming aan een van de volgende voorwaarden voldoet:

- 1° vrijwillig onder het toepassingsgebied van de Vlaamse sociale bescherming vallen;
- 2° verplicht onder het toepassingsgebied van de Vlaamse sociale bescherming vallen en in een in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gevestigde voorziening verblijven als vermeld in artikel 43, eerste lid, 2°.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de voorwaarden om aanspraak te kunnen maken op de rechten in het kader van dit decreet.

Afdeling 2. Aansluiting bij een zorgkas

Art. 29. §1. Elke persoon als vermeld in artikel 3, §1, eerste lid, die in het Nederlandse taalgebied woont, moet zich vanaf een door de Vlaamse Regering te bepalen leeftijd aansluiten bij een zorgkas. Wie binnen de door de Vlaamse Regering te bepalen termijn niet aangesloten is bij een zorgkas, wordt automatisch aangesloten bij de Vlaamse Zorgkas. De betrokkene wordt daarvan onmiddellijk en

schriftelijk op de hoogte gebracht. Die aansluiting vervalt als de betrokkene zich alsnog aansluit bij een zorgkas van zijn keuze.

Elke persoon als vermeld in artikel 3, §1, tweede lid, die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad woont, kan zich vanaf de leeftijd, vermeld in het eerste lid, vrijwillig aansluiten bij een zorgkas.

§2. Elke persoon als vermeld in artikel 3, §2, eerste lid, die niet in België woont, en voor wie, wegens tewerkstelling in het Nederlandse taalgebied, op grond van de aanwijzingsregels van verordening (EG) nr. 883/04, het socialezekerheidsstelsel van België van toepassing is, moet zich vanaf de leeftijd, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, aansluiten bij een zorgkas.

Elke persoon als vermeld in artikel 3, §2, tweede lid, die in het Franse of het Duitse taalgebied van België woont, en die gebruikgemaakt heeft van zijn recht op vrij verkeer van werknemers of van de vrijheid van vestiging, zoals gewaarborgd door het Unierecht, en voor wie, wegens tewerkstelling in het Nederlandse taalgebied, op grond van de aanwijzingsregels van verordening (EG) nr. 883/04, het socialezekerheidsstelsel van België van toepassing is, moet zich, vanaf de leeftijd, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, aansluiten bij een zorgkas.

Elke persoon als vermeld in artikel 3, §2, vierde lid, die niet in België woont, en voor wie, wegens tewerkstelling in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, op grond van de aanwijzingsregels van verordening (EG) nr. 883/04, het socialezekerheidsstelsel van België van toepassing is, kan zich vanaf de leeftijd, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, vrijwillig aansluiten bij een zorgkas.

Elke persoon als vermeld in artikel 3, §2, vijfde lid, die in het Franse of het Duitse taalgebied van België woont, en die gebruikgemaakt heeft van zijn recht op vrij verkeer van werknemers of van de vrijheid van vestiging, zoals gewaarborgd door het Unierecht, en voor wie, wegens tewerkstelling in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, op grond van de aanwijzingsregels van verordening (EG) nr. 883/04, het socialezekerheidsstelsel van België van toepassing is, kan zich, vanaf de leeftijd, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, vrijwillig aansluiten bij een zorgkas.

§3. Elke persoon als vermeld in paragraaf 1 en 2, die na verhuizing van en naar een ander taalgebied of van en naar een ander land, opnieuw valt onder het toepassingsgebied van het decreet, vermeld in artikel 3, blijft met behoud van rechten aangesloten bij de zorgkas van zijn keuze, zolang hij aan alle voorwaarden blijft voldoen.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de aansluiting. Voor personen die onder de leeftijdsgrens vallen voor de aansluiting, vermeld in of ter uitvoering van dit artikel, kan de Vlaamse Regering specifieke regels en voorwaarden bepalen.

Afdeling 3. Bijdragen voor de Vlaamse sociale bescherming

Art. 30. §1. De personen die aangesloten zijn bij een zorgkas moeten vanaf een door de Vlaamse Regering te bepalen leeftijd jaarlijks een bijdrage betalen voor de Vlaamse sociale bescherming. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de leeftijd en de termijn van betaling, de wijze van vaststelling en de hoogte van de bijdragen. De Vlaamse Regering bepaalt de indexering van de bijdragen. De Vlaamse Regering kan categorieën van personen, op wie alleen bepaalde pijlers van dit decreet van toepassing zijn, geheel of gedeeltelijk vrijstellen van de bijdrageplicht. De Vlaamse Regering kan sociale correcties toepassen betreffende de leden met recht op een verhoogde tegemoetkoming in de ziekteverzekering, vermeld in artikel 37, §19, van de Ziekteverzekeringwet.

§2. De zorgkassen innen de bijdragen, bestemd voor het agentschap. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de inning van de bijdragen. Ze bepaalt hoe de geïnde bedragen worden doorgestort aan het agentschap of worden verrekend met de subsidie, vermeld in artikel 22.

De verjaringstermijn voor de betaling van de bijdrage bedraagt dertig jaar.

Het opvragen van de bijdragen wordt beperkt tot vijf jaar voor personen aan wie de bijdrage niet tijdig kon worden opgevraagd, zonder dat de persoon hier zelf schuld aan heeft. De Vlaamse Regering kan nadere voorwaarden bepalen voor de toepassing van die beperking.

§3. De jaarlijkse bijdrage of het nog niet geïnde deel ervan is niet verschuldigd:

- 1° na het overlijden van de aangeslotene;
- 2° als de aangeslotene het voorwerp is van een collectieve schuldenregeling;
- 3° als de aangeslotene in staat van faillissement verklaard is;
- 4° als de aangeslotene door een gerechtsdeurwaarder insolvent verklaard is.

Art. 31. De Vlaamse Regering kan regels bepalen voor de aftrek van niet tijdig betaalde bijdragen van de Vlaamse sociale bescherming van de uit te keren tegemoetkomingen van de Vlaamse sociale bescherming.

Afdeling 4. Sanctiebepalingen

Art. 32. §1. Met behoud van de eventuele toepassing van de opschorting met verlies van rechten bij de zorgverzekerings tegemoetkoming wordt een administratieve geldboete opgelegd van 250 euro aan de persoon die aangesloten is bij een zorgkas en die de bijdrage overeenkomstig artikel 30 drie keer niet of slechts gedeeltelijk heeft betaald.

Voor personen die op 1 januari van het jaar voorafgaand aan het jaar waarin de administratieve boete wordt opgelegd, recht hebben op de verhoogde verzekerings tegemoetkoming, vermeld in artikel 37, §19, van de Ziekteverzekeringswet, bedraagt de administratieve geldboete 100 euro.

De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaronder bepaalde jaren waarvoor de bijdrage niet of slechts gedeeltelijk is betaald, niet in aanmerking worden genomen voor de toepassing van het eerste lid.

De administratieve geldboete wordt geïnd en ingevorderd door het agentschap.

Met behoud van de toepassing van het eerste lid blijven de achterstallige bijdragen verschuldigd.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de oplegging, de bezwaarprocedure en de betaling van de administratieve geldboete. Ze wijst de ambtenaren aan die de administratieve geldboete kunnen opleggen.

§3. De administratieve geldboete is niet verschuldigd:

- 1° na het overlijden van de aangeslotene;
- 2° als de aangeslotene het voorwerp is van een collectieve schuldenregeling;
- 3° als de aangeslotene in staat van faillissement verklaard is;
- 4° als de aangeslotene door een gerechtsdeurwaarder insolvent verklaard is.

§4. De administratieve geldboete, alsook de achterstallige bijdragen, verhoogd met de invorderingskosten, kunnen bij dwangbevel worden ingevorderd.

Het dwangbevel wordt geïssueerd en uitvoerbaar verklaard door de ambtenaar die de Vlaamse Regering daarvoor aanwijst. Het dwangbevel wordt betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot met bevel tot betaling.

Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag, middelen tot tenuitvoerlegging en collectieve schuldenregeling.

§5. De vordering tot voldoening van de administratieve geldboete verjaart na verloop van vijf jaar, vanaf de dag waarop ze is ontstaan. De verjaring wordt gestuit op de wijze en onder de voorwaarden, bepaald in artikel 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek.

Hoofdstuk 7. Tegemoetkomingen

Art. 33. De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de wijze waarop de tegemoetkomingen aan de gebruiker worden toegekend.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere voorwaarden en de wijze waarop de tegemoetkomingen, ook retroactief, worden uitgevoerd.

Art. 34. De zorgkas kan geen andere voorwaarden dan die krachtens dit decreet verbinden aan de tegemoetkomingen.

Art. 35. De Vlaamse Regering kan nadere regels en voorwaarden bepalen voor de eventuele cumulatie van tegemoetkomingen voor verschillende pijlers van de Vlaamse sociale bescherming of zorgvormen. Ze kan inzonderheid nadere regels en voorwaarden bepalen die specifiek gelden voor gebruikers die wonen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Art. 36. De tegemoetkomingen worden, volgens de regels en onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering kan vaststellen, geweigerd of verminderd als de gebruiker of, in geval van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, de persoon met wie hij een gezin vormt, krachtens andere wetten, decreten, ordonnanties of reglementaire bepalingen of krachtens gemeen recht, voor dezelfde behoefte aan zorg en ondersteuning al een schadeloosstelling heeft of hebben gekregen.

De weigering of vermindering, vermeld in het eerste lid, mag op maximaal een van de pijlers, vermeld in artikel 4, uitgevoerd worden. De weigering of vermindering wordt niet uitgevoerd als de schadeloosstelling in aanmerking is genomen voor de berekening van de tegemoetkoming als de persoon recht heeft op een integratietegemoetkoming krachtens de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap.

De gebruiker of, in geval van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, de persoon met wie hij een gezin vormt, moet of moeten zijn of hun aanspraak op de schadeloosstelling, vermeld in het eerste lid, doen gelden.

Art. 37. De Vlaamse Regering bepaalt de gevallen waarin de tegemoetkomingen geheel of gedeeltelijk geschorst worden voor de gerechtigden die in gevangnissen opgesloten zijn of die opgenomen zijn in inrichtingen of afdelingen tot bescherming van de maatschappij, georganiseerd door de federale overheid, of in forensische psychiatrische centra, georganiseerd door de federale overheid. De Vlaamse Regering bepaalt in voorkomend geval desgevallend de duur van de schorsing.

Art. 38. De betaling van de tegemoetkomingen verjaart na vijf jaar, vanaf de datum waarop het recht op de tegemoetkoming is ontstaan.

Art. 39. §1. Ten onrechte uitbetaalde tegemoetkomingen worden door de zorgkassen teruggevorderd. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden waaraan de beslissing tot terugvordering en de kennisgeving van die beslissing moeten voldoen, alsook in welke gevallen, in welke mate en onder welke voorwaarden de terugvordering van ten onrechte uitbetaalde tegemoetkomingen kan worden beperkt, of in welke gevallen aan de terugvordering kan worden verzaakt.

In afwijking van het eerste lid wordt er geen terugvordering toegepast ingeval de ten onrechte betaalde tegemoetkoming te wijten is aan een vergissing van de zorgkas of van een administratieve dienst of instelling, waarvan de gebruiker zich normaal geen rekenschap kan geven.

§2. De ten onrechte uitbetaalde tegemoetkomingen kunnen, in voorkomend geval, in mindering gebracht worden van toekomstige tegemoetkomingen die aan de betrokkene uitbetaald moeten worden.

§3. De terugvordering van ten onrechte uitbetaalde tegemoetkomingen verjaart na drie jaar, vanaf de datum waarop de tegemoetkoming is uitbetaald.

In afwijking van het eerste lid wordt de termijn van drie jaar voor de terugvordering van de ten onrechte betaalde tegemoetkomingen aangepast naar vijf jaar als de ten onrechte betaalde tegemoetkomingen verkregen zijn door bedrieglijke handelingen of door valse of opzettelijk onvolledige verklaringen van de gebruiker of zijn vertegenwoordiger.

Een aangetekende brief stuit de verjaring.

§4. De Vlaamse Regering bepaalt welke instantie, in de situaties vermeld in paragraaf 1 tot en met 3, financieel verantwoordelijk is voor de niet teruggevorderde tegemoetkomingen.

§5. De gebruiker of zijn vertegenwoordiger kan bezwaar aantekenen tegen de beslissingen van de zorgkas betreffende de terugvordering. De Vlaamse Regering regelt de bezwaarprocedure. Ze kan een multidisciplinair samengestelde bezwaarcommissie oprichten of bepalen wie het bezwaar behandelt. De Vlaamse Regering kan binnen die bezwaarcommissie verschillende kamers instellen. Ze kan presentiegelden en vergoedingen bepalen.

Na uitputting van de bezwaarprocedure, vermeld in het eerste lid, kan bij de arbeidsrechtbank beroep aangetekend worden. Die vordering wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van de ontvangst van de bestreden beslissing.

Hoofdstuk 8. Bewijskracht

Art. 40. Met behoud van de toepassing van andersluidende regelgeving hebben de gegevens die via dit decreet op elektronische wijze gedeeld worden, alsook hun weergave op een leesbare drager, dezelfde bewijswaarde als ze zouden hebben indien ze op een papieren drager zouden voorkomen.

Hoofdstuk 9. Registratie, verwerking en uitwisseling van gegevens

Art. 41. In dit artikel wordt verstaan onder:

1° VAPH: het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, opgericht bij artikel 3 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern zelfstandig agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap;

- 2° toegangspoort: de toegangspoort, vermeld in artikel 2, §1, 51°, van het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp;
- 3° wet van 8 december 1992: de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

Het VAPH, de toegangspoort, het agentschap en de zorgkassen registreren en verwerken persoonsgegevens en wisselen onder elkaar persoonsgegevens uit, inclusief gegevens als vermeld in artikel 6 en 7 van de wet van 8 december 1992, met zorg voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de gebruikers. De registratie, verwerking en uitwisseling hebben betrekking op de persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de toekenning van de tegemoetkomingen overeenkomstig de pijler van de Vlaamse sociale bescherming. De voormelde instanties vragen, met toepassing van de regelgeving tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, de nodige machtigingen voor de toegang tot en het gebruik van persoonsgegevens, inclusief gegevens als vermeld in artikel 6 en 7 van de wet van 8 december 1992, uit externe gegevensbronnen.

De instanties, vermeld in het tweede lid, bezorgen aan de Vlaamse Regering alle gegevens met het oog op de beleidsvoering voor het Vlaamse welzijns- en gezondheidsbeleid. Die gegevens zijn geanonimiseerd. De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens bezorgd worden, alsook de wijze waarop en de periodiciteit waarmee de gegevens bezorgd worden.

Titel 2. De zorgverzekeringstegemoetkoming

Hoofdstuk 1. Toepassingsvoorwaarden

Art. 42. De zorgkas verleent een zorgverzekeringstegemoetkoming voor de kosten van niet-medische hulp- en dienstverlening aan de gebruikers die getroffen zijn door een langdurig ernstig verminderde zelfredzaamheid. De Vlaamse Regering bepaalt wat verstaan wordt onder getroffen zijn door een langdurig ernstig verminderde zelfredzaamheid.

Art. 43. De zorgkas verleent een maandelijkse forfaitaire tegemoetkoming aan een gebruiker als vermeld in artikel 42 die voldoet aan een of meer van de volgende voorwaarden:

- 1° in het thuismilieu verblijven;
- 2° in een door de Vlaamse Regering krachtens dit decreet erkende of in een daarmee gelijkgestelde voorziening verblijven.

De Vlaamse Regering bepaalt de nadere regels voor de toekenning, weigering, intrekking en schorsing van de erkenning, en van de gelijkstelling met een erkenning, van voorzieningen.

Hoofdstuk 2. Procedure

Art. 44. §1. De zorgkas beslist over de tegemoetkoming binnen een termijn van zestig dagen na de ontvangst van de bestandsmatige gegevens die aanleiding geven tot een automatische toekenning als vermeld in artikel 5, of na indiening van de aanvraag, vermeld in artikel 5.

De Vlaamse Regering bepaalt de omstandigheden waarin van de termijn van zestig dagen, vermeld in het eerste lid, afgeweken kan worden.

De aanvraag, vermeld in het eerste lid, wordt ingediend bij de zorgkas waarbij de gebruiker is aangesloten overeenkomstig artikel 29. De Vlaamse Regering bepaalt de regels waaraan de aanvraag moet voldoen.

De Vlaamse Regering stelt de nadere regels vast voor de behandeling van de aanvraag of de ambtshalve toekenning.

§2. De tegemoetkoming bedraagt 130 euro per maand.

§3. De zorgkas stelt de duur van de tegemoetkoming vast binnen de grenzen die de Vlaamse Regering bepaalt. Als de beslissing niet voor onbepaalde duur geldt, regelt de Vlaamse Regering de verlengingsprocedure van de beslissing.

§4. De zorgkas kan de beslissing over de tegemoetkoming herzien als zich een wijziging voordoet in de toestand van de gebruiker. De Vlaamse Regering regelt de herzieningsprocedure.

§5. De gebruiker of zijn vertegenwoordiger kan bezwaar aantekenen tegen de beslissing van de zorgkas. De Vlaamse Regering regelt de bezwaarprocedure. Ze kan een multidisciplinair samengestelde bezwaarcommissie oprichten of bepalen wie het bezwaar behandelt. De Vlaamse Regering kan binnen die bezwaarcommissie verschillende kamers instellen. Ze kan presentiegelden en vergoedingen bepalen.

Art. 45. Na uitputting van de bezwaarprocedure, vermeld in artikel 44, §5, kan bij de arbeidsrechtbank beroep aangetekend worden. Die vordering wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de bestreden beslissing.

Art. 46. De ernst en de duur van de verminderde zelfredzaamheid worden vastgesteld door de daarvoor door de Vlaamse Regering, onder de door haar vastgestelde voorwaarden, gemachtigde organisaties, voorzieningen, professionele zorgverleners of personen. De ernst en de duur van de verminderde zelfredzaamheid worden vastgesteld aan de hand van een meetinstrument dat door de Vlaamse Regering wordt vastgesteld.

De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de vaststelling van de ernst en de duur van de verminderde zelfredzaamheid wordt uitgevoerd, herzien en gecontroleerd. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de kwaliteit, de correctheid, de objectiviteit, de gelijke behandeling en de uniformiteit betreffende de vaststelling van de ernst en de duur van de verminderde zelfredzaamheid wordt bewaakt.

Art. 47. Het recht op een tegemoetkoming wordt geopend op het volgende tijdstip:

- 1° de datum waarop de ernst en de duur van de verminderde zelfredzaamheid ingaat, volgens de vaststelling overeenkomstig artikel 46;
- 2° de datum van opname in een voorziening als vermeld in artikel 43, eerste lid, 2°;
- 3° de datum van de aanvraag, als de datum, vermeld in punt 1°, na de datum van de aanvraag valt.

Er is een carenztijd die inhoudt dat de uitvoering van de tegemoetkoming op zijn vroegste ingaat vanaf de eerste dag van de vierde maand die volgt op de datum waarop het recht op een tegemoetkoming geopend wordt.

Titel 3. De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden

Hoofdstuk 1. Toepassingsvoorwaarden

Art. 48. §1. De zorgkas kent de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden toe aan de persoon met een verminderde zelfredzaamheid die ten minste 65 jaar oud is.

De Vlaamse Regering bepaalt door wie, volgens welke criteria en op welke wijze de vermindering van de zelfredzaamheid wordt vastgesteld, en hoe die vaststelling wordt vergoed.

§2. De tegemoetkoming kan niet worden gecumuleerd met een van de volgende tegemoetkomingen:

- 1° een integratietegemoetkoming of een inkomensvervangende tegemoetkoming als vermeld in de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
- 2° een gewone tegemoetkoming of een bijzondere tegemoetkoming krachtens de wet van 27 juni 1969 betreffende de tegemoetkoming aan gehandicapten;
- 3° een tegemoetkoming voor hulp van derden, overeenkomstig artikel 2 van de wet van 27 juni 1969 betreffende de tegemoetkoming aan gehandicapten;
- 4° een aanvullende tegemoetkoming of een tegemoetkoming ter aanvulling van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

§3. De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt door de zorgkas toegekend in de vorm van een jaarbedrag, waarvan maandelijks één twaalfde wordt uitbetaald.

Art. 49. §1. De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt toegekend mits aanrekening van de inkomsten van het gezin. De tegemoetkoming kan enkel toegekend worden indien het bedrag van het inkomen van de persoon met een verminderde zelfredzaamheid en eventueel de persoon met wie hij een gezin vormt, het bedrag van de tegemoetkoming, vermeld in artikel 50, niet overschrijdt.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt wat moet worden verstaan onder inkomen en door wie, volgens welke criteria en op welke wijze het bedrag ervan moet worden bepaald.

De Vlaamse Regering kan bepalen dat sommige inkomsten of delen van het inkomen, onder de voorwaarden die ze bepaalt, niet of slechts gedeeltelijk in aanmerking worden genomen. Ze kan daarbij een onderscheid maken op basis van:

- 1° de gezinssamenstelling van de gebruiker;
- 2° de leden van het gezin voor wie het inkomen wordt bepaald;
- 3° de bron van het inkomen.

De Vlaamse Regering bepaalt wat moet worden verstaan onder gezin.

§3. De gebruiker en de personen met wie hij een gezin vormt, moeten hun rechten laten gelden op sociale uitkeringen inzake ziekte en invaliditeit, werkloosheid, arbeidsongevallen, beroepsziekten, rust- en overlevingspensioenen, de inkomensgarantie voor ouderen en het gewaarborgd inkomen voor bejaarden.

Art. 50. Het bedrag van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden varieert volgens de graad van zelfredzaamheid en volgens de categorie waartoe de gebruiker behoort:

- 1° tot de categorie 1 behoort de gebruiker wiens graad van zelfredzaamheid op 7 of 8 punten wordt vastgesteld. Hij ontvangt een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden gelijk aan een jaarbedrag van 1001,31 euro;

- 2° tot de categorie 2 behoort de gebruiker wiens graad van zelfredzaamheid op 9 tot 11 punten wordt vastgesteld. Hij ontvangt een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden gelijk aan een jaarbedrag van 3822,25 euro;
- 3° tot de categorie 3 behoort de gebruiker wiens graad van zelfredzaamheid op 12 tot 14 punten wordt vastgesteld. Hij ontvangt een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden gelijk aan een jaarbedrag van 4647,23 euro;
- 4° tot de categorie 4 behoort de gebruiker wiens graad van zelfredzaamheid op 15 of 16 punten wordt vastgesteld. Hij ontvangt een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden gelijk aan een jaarbedrag van 5471,98 euro;
- 5° tot de categorie 5 behoort de gebruiker wiens graad van zelfredzaamheid op ten minste 17 punten wordt vastgesteld. Hij ontvangt een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden gelijk aan een jaarbedrag van 6721,56 euro.

De in het eerste lid vermelde bedragen worden gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de openbare schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der werknemers, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld.

De zorgkas voert uit op basis van de criteria, vermeld in het eerste lid.

Hoofdstuk 2. Procedure

Art. 51. §1. De Vlaamse Regering bepaalt de termijnen waarbinnen de zorgkas over de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden beslist met dien verstande dat die termijnen niet meer dan zes maanden mogen bedragen. De termijn begint te lopen na de ontvangst van de bestandsmatige gegevens die aanleiding geven tot een automatische toekenning als vermeld in artikel 5, of na de indiening van de aanvraag, vermeld in artikel 5.

§2. Ingeval van een automatische toekenning stelt de Vlaamse Regering de nadere regels vast voor de behandeling.

§3. Ingeval van een aanvraag bepaalt de Vlaamse Regering hoe, door wie, vanaf wanneer en op welke wijze de aanvraag wordt ingediend. De Vlaamse Regering bepaalt daarbij in welke gevallen een aanvraag tot herziening kan worden ingediend en hoe, door wie, en op welke wijze de aanvraag tot herziening wordt ingediend. De aanvragen worden ingediend bij de zorgkas waarbij de gebruiker is aangesloten.

De Vlaamse Regering bepaalt hoe de aanvragen of de aanvragen tot herziening voor het verkrijgen van de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden worden behandeld.

§4. Het recht op een tegemoetkoming wordt geopend op het volgende tijdstip:

- 1° de datum waarop de verminderde zelfredzaamheid is vastgesteld, overeenkomstig artikel 48;
- 2° de datum van de aanvraag, als de datum, vermeld in punt 1°, na de datum van de aanvraag valt.

De uitvoering van de tegemoetkoming gaat in vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop het recht op een tegemoetkoming geopend wordt.

§5. Bij een verhuis naar het Nederlandse taalgebied van een gebruiker die in zijn oorspronkelijke taalgebied recht had op een tegemoetkoming voor hulp aan be-

jaarden, bepaalt de Vlaamse Regering het tijdstip waarop het recht op een tegemoetkoming geopend wordt.

Art. 52. §1. De gebruiker aan wie een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden is toegekend, of zijn vertegenwoordiger, deelt nieuwe gegevens die aanleiding kunnen geven tot een vermindering van het bedrag van de tegemoetkoming onmiddellijk mee. De Vlaamse Regering bepaalt op welke wijze en binnen welke termijnen die mededeling gedaan moet worden.

De Vlaamse Regering kan in afwijking van het eerste lid bepalen dat voor de gegevens die ze identificeert, geen mededeling gedaan moet worden.

§2. De zorgkas herzielt de beslissing over de tegemoetkoming ambtshalve als nieuwe gegevens aanleiding geven tot een wijziging van het bedrag van de tegemoetkoming. De Vlaamse Regering regelt de herzieningsprocedure.

Art. 53. Tegen de beslissing van de zorgkas betreffende de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden kan bij de arbeidsrechtbank beroep aangetekend worden. Die vordering wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van de ontvangst van de bestreden beslissing.

Art. 54. De tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden wordt uitbetaald volgens de door de Vlaamse Regering vastgelegde bepalingen.

De tegemoetkoming kan aan de gebruiker op aanvraag worden toegekend als voorschot op de uitkeringen en vergoedingen, vermeld in artikel 36 en 49, §3. De Vlaamse Regering bepaalt onder welke voorwaarden, op welke wijze en tot welk bedrag de voorschotten kunnen worden toegekend, alsook de wijze waarop ze kunnen worden teruggevorderd. De zorgkas treedt in de rechten van de gebruiker tot het bedrag van de toegekende voorschotten.

Titel 4. Het basisondersteuningsbudget

Hoofdstuk 1. Toepassingsvoorwaarden

Art. 55. De zorgkas kent een basisondersteuningsbudget toe aan personen met een handicap die een duidelijk vast te stellen behoefte aan zorg en ondersteuning hebben. Het basisondersteuningsbudget wordt toegekend onder de voorwaarden, vermeld in artikel 4, 5 en 6 van het decreet houdende de persoonsvolgende financiering.

Het basisondersteuningsbudget wordt door de zorgkas toegekend in de vorm van een maandelijks vast forfaitair bedrag.

Hoofdstuk 2. Procedure

Art. 56. §1. De zorgkas beslist over de tegemoetkoming na de ontvangst van de bestandsmatige gegevens die aanleiding geven tot een automatische toekenning als vermeld in artikel 5.

De aanvraag, vermeld in artikel 5, wordt ingediend bij de zorgkas waarbij de gebruiker is aangesloten overeenkomstig artikel 29. De Vlaamse Regering kan de regels bepalen waaraan de aanvraag moet voldoen.

De Vlaamse Regering kan de nadere regels vaststellen voor de behandeling van de aanvraag of de automatische toekenning en de termijn waarbinnen de beslissing wordt genomen.

De beslissing naar aanleiding van de aanvraag, vermeld in het tweede lid, over de beoordeling van de handicap en de duidelijk vast te stellen behoefte aan zorg en ondersteuning wordt bestandsmatig aan de zorgkas meegedeeld. De zorgkas neemt een beslissing overeenkomstig paragraaf 1, eerste lid.

§2. De tegemoetkoming bedraagt 300 euro per maand. De zorgkas voert uit.

§3. De zorgkas stelt de duur van de tegemoetkoming vast binnen de grenzen die de Vlaamse Regering bepaalt. Als de beslissing niet voor onbepaalde duur geldt, regelt de Vlaamse Regering de verlengingsprocedure van de beslissing.

§4. De zorgkas kan de beslissing over de tegemoetkoming herzien als zich een wijziging voordoet in de toestand van de gebruiker. De Vlaamse Regering regelt de herzieningsprocedure.

§5. De gebruiker of zijn vertegenwoordiger kan bezwaar aantekenen tegen de beslissing van de zorgkas. De Vlaamse Regering regelt de bezwaarprocedure, waarbij ze een aparte en gedifferentieerde bezwaarprocedure kan instellen betreffende de duidelijk vast te stellen behoefte aan zorg en ondersteuning, vermeld in artikel 55, eerste lid. Ze kan een multidisciplinair samengestelde bezwaarcommissie oprichten of bepalen wie het bezwaar behandelt. De Vlaamse Regering kan binnen die bezwaarcommissie verschillende kamers instellen. Ze kan presentiegelden en vergoedingen bepalen.

Art. 57. Na uitputting van de bezwaarprocedure, vermeld in artikel 56, §5, kan bij de arbeidsrechtbank beroep aangetekend worden. Die vordering wordt, op straffe van niet-ontvankelijkheid, ingediend binnen een termijn van drie maanden vanaf de datum van de ontvangst van de bestreden beslissing.

Art. 58. Het recht op een tegemoetkoming wordt, naargelang het geval, geopend op het volgende tijdstip:

- 1° de ingangsdatum van het attest op basis waarvan de duidelijk vast te stellen behoefte aan zorg en ondersteuning is vastgesteld, als het basisondersteuningsbudget wordt toegekend op basis van een attest;
- 2° de datum van de aanvraag, als het basisondersteuningsbudget wordt toegekend nadat een aanvraag is ingediend;
- 3° de datum van stopzetting van het budget voor niet-rechtstreeks toegankelijke zorg en ondersteuning, vermeld in artikel 15 van het decreet houdende de persoonsvolgende financiering.

In afwijking van het eerste lid wordt het recht op een tegemoetkoming geopend op basis van de vaste datum die bepaald wordt door de Vlaamse Regering met toepassing van de geleidelijke toekenning van het basisondersteuningsbudget, vermeld in artikel 4, derde lid, van het decreet houdende de persoonsvolgende financiering.

De uitvoering van de tegemoetkoming gaat in vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop het recht op een tegemoetkoming geopend wordt.

Titel 5. Wijzigingsbepalingen

Hoofdstuk 1. Wijziging van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 59. In artikel 582, 2°, van het Gerechtelijk Wetboek, gewijzigd bij de decreten van 12 november 1997, 7 mei 2004, 21 november 2008, 25 maart 2011, 13 juli 2012 en 12 juli 2013, wordt de zinsnede "en van de geschillen betreffende het recht op tenlastenemingen, vermeld in artikel 3 van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering en van de geschillen betreffende het

recht op tegemoetkomingen, vermeld in artikel 3 van het decreet van 13 juli 2012 houdende de Vlaamse sociale bescherming" vervangen door de zinsnede "en van de geschillen betreffende de Vlaamse sociale bescherming, vermeld in artikel 39, 45, 53 en 57 van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming".

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging

Art. 60. In artikel 35ter van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, ingevoegd bij het decreet van 21 december 1990, vervangen bij het decreet van 25 juni 1992 en het laatst gewijzigd bij het decreet van 19 december 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 5, eerste lid, 4°, wordt de zinsnede "de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap" vervangen door de zinsnede "het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming";

2° in paragraaf 5, zevende lid, 3°, wordt de zinsnede ", de tegemoetkoming hulp aan bejaarden," opgeheven;

3° in paragraaf 5, zevende lid, wordt een punt 3°/1 ingevoegd, dat luidt als volgt:

"3°/1 een attest, uitgereikt door een zorgkas als vermeld in artikel 2, 19°, van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming, waaruit blijkt dat de heffingsplichtige, vermeld op het heffingsbiljet, of een gezinslid de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden genoten heeft;"

4° in paragraaf 6, eerste lid, 4°, wordt de zinsnede "de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap" vervangen door de zinsnede "het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming";

5° in paragraaf 6, zevende lid, 3°, wordt de zinsnede ", de tegemoetkoming hulp aan bejaarden," opgeheven;

6° aan paragraaf 6, zevende lid, wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

"4° een attest, uitgereikt door een zorgkas als vermeld in artikel 2, 19°, van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming, waaruit blijkt dat de betrokken fysieke persoon de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden genoten heeft."

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap

Art. 61. In artikel 2 van de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap, vervangen bij de wet van 24 december 2002 en gewijzigd bij de wetten van 22 december 2003 en 9 juli 2004, wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art. 62. In artikel 6 van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 24 december 2002, wordt paragraaf 3 opgeheven.

Art. 63. Artikel 8, §1, vierde lid, van dezelfde wet, vervangen bij de wet van 24 december 2002, wordt opgeheven.

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending

Art. 64. In artikel 16sexies van het decreet van 24 mei 2002 betreffende water bestemd voor menselijke aanwending, vervangen bij het decreet van 11 december 2015, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1, eerste lid, 4°, wordt de zinsnede “de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap” vervangen door de zinsnede “het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming”;

2° in paragraaf 1, zevende lid, 3°, wordt de zinsnede “, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden” opgeheven;

3° aan paragraaf 1, zevende lid, wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° een attest, uitgereikt door een zorgkas als vermeld in artikel 2, 19°, van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming, waaruit blijkt dat de vrijstellingsgerechtigde, vermeld in het eerste of tweede lid, de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden genoten heeft.”;

4° in paragraaf 3, eerste lid, 4°, wordt de zinsnede “de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap” vervangen door de zinsnede “het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming”;

5° in paragraaf 3, vijfde lid, 3°, wordt de zinsnede “, de tegemoetkoming hulp aan bejaarden” opgeheven;

6° aan paragraaf 3, vijfde lid, wordt een punt 4° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“4° een attest, uitgereikt door een zorgkas als vermeld in artikel 2, 19°, van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming, waaruit blijkt dat de tegemoetkomingsgerechtigde, vermeld in het eerste lid, de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden genoten heeft.”.

Hoofdstuk 5. Wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Art. 65. In artikel 16 van het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, vervangen bij het decreet van 25 april 2014, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt de zinsnede “zorgverzekering, vermeld in artikel 3 van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, of artikel 3, derde lid, 1°, van het decreet van 13 juli 2012 houdende de Vlaamse sociale bescherming” vervangen door de zinsnede “Vlaamse sociale bescherming, vermeld in artikel 4 van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming”;

2° in het tweede lid wordt het woord “zorgverzekering” vervangen door de woorden “Vlaamse sociale bescherming”.

Hoofdstuk 6. Wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening

Art. 66. In artikel 4.1.1, 18°, d), 2), van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening van 15 mei 2009 worden de woorden “tenlasteneming door de Vlaamse zorgverzekering” vervangen door de zinsnede “zorgverzekeringstegemoetkoming, een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden of een basisondersteuningsbudget als vermeld in artikel 4, eerste lid, van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming”.

Hoofdstuk 7. Wijziging van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof

Art. 67. In artikel 4, §1, 2°, van het decreet van 8 juli 2011 houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof, het laatst gewijzigd bij het decreet van 3 juli 2015, worden de woorden “Vlaams Zorgfonds” vervangen door de woorden “Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming”.

Hoofdstuk 8. Wijziging van het decreet van 21 juni 2013 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Art. 68. In artikel 12, vierde lid, van het decreet van 21 juni 2013 houdende diverse bepalingen betreffende het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin wordt de zinsnede “het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering” vervangen door de zinsnede “het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming”.

Hoofdstuk 9. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 betreffende de organisatie van het netwerk voor de gegevensdeling tussen de actoren in de zorg

Art. 69. In artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 betreffende de organisatie van het netwerk voor de gegevensdeling tussen de actoren in de zorg worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 18° wordt de zinsnede “artikel 3 van het decreet van 13 juli 2012 houdende de Vlaamse sociale bescherming” vervangen door de zinsnede “artikel 4 van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming”;

2° in punt 23° wordt de zinsnede “, Vlaamse sociale bescherming en zorgverzekering” vervangen door de woorden “en Vlaamse sociale bescherming”;

3° punt 25° wordt vervangen door wat volgt:

“25° zorgkas: een zorgkas die erkend is krachtens artikel 17 van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming of de Vlaamse Zorgkas, vermeld in artikel 18 van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming;”;

4° punt 27° wordt opgeheven.

Art. 70. In artikel 6, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “en de zorgverzekering” opgeheven.

Art. 71. In artikel 16, tweede lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “en de zorgverzekering” opgeheven.

Art. 72. In artikel 17, §2, derde lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “en de zorgverzekering” opgeheven.

Art. 73. In artikel 28, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “en de zorgverzekering” opgeheven.

Hoofdstuk 10. Wijzigingen van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap

Art. 74. In artikel 2 van het decreet van 25 april 2014 houdende de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap en tot hervorming van de wijze van financiering van de zorg en de ondersteuning voor personen met een handicap worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° wordt het woord “zorgverzekering” vervangen door de woorden “Vlaamse sociale bescherming”;

2° punt 12° wordt vervangen door wat volgt:

“12° Vlaamse sociale bescherming: de Vlaamse sociale bescherming, vermeld in artikel 4 van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming.”.

Art. 75. In artikel 3, tweede lid, van hetzelfde decreet wordt het woord “zorgverzekering” vervangen door de woorden “Vlaamse sociale bescherming”.

Art. 76. In artikel 4 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid wordt punt 3° vervangen door wat volgt:

“3° voldoen aan de voorwaarden voor het recht op tegemoetkoming, vermeld in of ter uitvoering van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming;”;

2° in het eerste lid wordt punt 4° opgeheven;

3° het tweede lid wordt vervangen door wat volgt:

“Het basisondersteuningsbudget is een tegemoetkoming als vermeld in artikel 2, 11°, van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming.”.

Art. 77. In artikel 6 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het tweede lid wordt opgeheven;

2° in het derde lid worden de woorden “en tweede” opgeheven.

Art. 78. In artikel 7 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het eerste lid wordt vervangen door wat volgt:

“In dit artikel wordt verstaan onder:

1° Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming: het Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming, vermeld in artikel 6 van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming;

2° zorgkas: een zorgkas als vermeld in artikel 15 of 18 van het decreet van [...] houdende de Vlaamse sociale bescherming.”;

2° in het tweede lid worden de woorden “het Vlaams Zorgfonds” vervangen door de woorden “het Agentschap voor Vlaamse Sociale Bescherming”.

Art. 79. In artikel 25 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014,” opgeheven.

Art. 80. In artikel 30 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “en 20 december 2013” vervangen door de zinsnede “, 20 december 2013 en 14 februari 2014”.

Art. 81. In artikel 31 van hetzelfde decreet wordt de zinsnede “en 20 december 2013” vervangen door de zinsnede “, 20 december 2013 en 14 februari 2014,”.

Titel 6. Slotbepalingen

Hoofdstuk 1. Opheffingsbepalingen

Art. 82. De volgende regelingen worden opgeheven:

- 1° het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, gewijzigd bij de decreten van 22 december 1999, 8 december 2000, 18 mei 2001, 20 december 2002, 30 april 2004, 7 mei 2004, 24 juni 2005, 25 november 2005, 23 december 2005, 19 december 2008, 30 april 2009, 25 maart 2011, 13 juli 2012, 21 juni 2013 en 25 april 2014, met uitzondering van artikel 10, §3, toegevoegd bij het decreet van 19 december 2008 en gewijzigd bij het decreet van 25 maart 2011, van artikel 10bis, vervangen bij het decreet van 19 december 2008, van artikel 23ter, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2001 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008 en van 25 maart 2011, en van artikel 23quater, ingevoegd bij het decreet van 24 juni 2005 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 30 april 2009, 25 maart 2011 en 21 juni 2013;
- 2° het decreet van 7 mei 2004 tot omvorming van het “Vlaams Zorgfonds” tot een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid en tot wijziging van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, gewijzigd bij de decreten van 24 juni 2005 en 23 december 2005;
- 3° het decreet van 13 juli 2012 houdende de Vlaamse sociale bescherming, gewijzigd bij het decreet van 25 april 2014.

Hoofdstuk 2. Overgangsbepalingen

Art. 83. Als binnen het agentschap een apart reservefonds wordt aangelegd voor de zorgverzekeringstegemoetkoming, vermeld in artikel 4, 1°, wordt het reservefonds van het Vlaams Zorgfonds toegewezen aan dat aparte reservefonds van het agentschap.

Zolang het agentschap niet is omgevormd, worden de taken van het agentschap uitgevoerd door het Vlaams Zorgfonds, dat daarvoor een beroep kan doen op de middelen die bestemd zijn voor het agentschap.

Art. 84. De bijdragen die verschuldigd zijn op basis van artikel 4, §5, van het Zorgverzekeringsdecreet blijven verschuldigd.

De administratieve geldboete die opgelegd en verschuldigd is op basis van artikel 21bis van het Zorgverzekeringsdecreet blijft verschuldigd.

Voor de toepassing van de administratieve geldboete, vermeld in artikel 32, wordt een niet-betaling of een gedeeltelijke niet-betaling van de bijdrage in het kader van het Zorgverzekeringsdecreet mee in rekening gebracht, met behoud van de toepassing van artikel 32, §1, derde lid.

Art. 85. De besluiten die genomen zijn ter uitvoering van het Zorgverzekeringsdecreet blijven van kracht tot ze worden opgeheven of tot hun geldigheidsduur verstrijkt.

Art. 86. De Vlaamse Regering bepaalt de overgangsmaatregelen voor de voorwaarden waaronder de tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden van personen die zich niet bij de Vlaamse sociale bescherming kunnen aansluiten ten gevolge van de toepassing van dit decreet, verder wordt uitgevoerd.

Art. 87. De Vlaamse Regering kan overgangsmaatregelen bepalen inzake de aansluitingstermijn, vermeld in artikel 28, §1, tweede lid.

Art. 88. De volgende bepalingen worden opgeheven:

- 1° artikel 10, §3, van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, toegevoegd bij het decreet van 19 december 2008 en gewijzigd bij het decreet van 25 maart 2011;
- 2° artikel 10bis van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, vervangen bij het decreet van 19 december 2008;
- 3° artikel 23ter van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, ingevoegd bij het decreet van 18 mei 2001 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008 en van 25 maart 2011;
- 4° artikel 23quater van het decreet van 30 maart 1999 houdende de organisatie van de zorgverzekering, ingevoegd bij het decreet van 24 juni 2005 en gewijzigd bij de decreten van 19 december 2008, 30 april 2009, 25 maart 2011 en 21 juni 2013.

Art. 89. De Vlaamse Regering bepaalt de overgangsmaatregelen voor de voorwaarden waaronder de zorgverzekeringstegemoetkomingen van personen die zich niet langer bij de Vlaamse sociale bescherming kunnen aansluiten ten gevolge van de toepassing van de aanwijzingsregels, vermeld in verordening (EG) nr. 883/04, verder worden verleend.

Hoofdstuk 3. Evaluatie

Art. 90. De Vlaamse Regering evalueert dit decreet drie jaar na de inwerkingtreding ervan.

Hoofdstuk 4. Inwerkingtredingsbepaling

Art. 91. De Vlaamse Regering stelt voor elke bepaling van dit decreet de datum van inwerkingtreding vast.